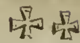
HARRIS
DE
MORBIS
INFANTUM

1689










MERUI
JE MEURS POUR CEUX QUE J'AIME
George Paterson of
Castle Huntly Esqr.

Tractatum hunc, *De Morbis Acutis Infantum*, à *Gualtero Harris*, M. D. Collegii Medicorum *Londinensium* Socio atque Censorum altero, conscriptum, Utilem judicamus, ac dignum ut typis mandetur.

Maii 7.
1689.

Geo. Rogers, Præses.
N. Johnston.
Ri. Griffith.
R. Blackburne.
} *Censores* Collegii Medicorum *Lond.*

DE MORBIS ACUTIS Infantum.

AUTORE

Gualtero Harris, M. D. Celeberrimi Collegii Medicorum *Londinensium* Socio, atque Censore.

Ἴησις γὰρ ἀρχὴ ἐν ἰατρικῇ, καὶ μέσα, καὶ τέλος.
Hippocrates.

LONDINI:
Impensis *Samuelis Smith*, ad insignia Principis in Cæmeterio Divi Pauli. 1689.

ILLUSTRISSIMO
Domino, Domino

CAROLO,

Marchioni & *Comiti Vigorniensi*, *Filio* natu maximo & *Hæredi* Celsissimi & Serenissimi *Principis* HENRICI *Ducis* de *Beaufort*, &c.

C*UM Tantus Vir tanto Me honore dignatus sit, ut* Nobilissimum Infantem, *tàm Antiquæ Prosapiæ Spem*, Filium *dico* & Hæredem, *ab ipso vi-*

tæ ferè ingreſſu curæ meæ concrederet; cúmque conamini meo, utut tenui, exoptati ſucceſſus non defuerint; ex officio meo eſſe cenſui, hæc qualiacunque de medicandis Infantum *morbis periculoſioribus Cogitata ſub* Illuſtriſſimi Nominis Veſtri *auſpiciis in publicum emittere.*

Infinitum eſſet, nec mearum virium, Domûs Veſtræ Antiquiſſimæ, *ac penè* Regiæ *Splendorem depingere; in* quâ *ſcilicet* à plus ſeptingentis annis ſemper floruit tanta Illuſtrium Avorum ſeries, ut nequis minoris unquam Dignitatis, quàm vel Reges ipſi, Duces, Marchiones, aut Comites, in tàm longo temporis decurſu, rerum in Illâ potiretur. *Nec minùs difficile eſſet* Magnorum Parentum *Merita Virtuteſque tantis* Principibus *dignas recenſere. Sed quòd uterque mea in* Arte Medicâ *officia versùs Seipſos præſtita & benignè recipere, & humaniter comprobare non dedig-*

Vid. Hiſtor. Genealogicam Regum Angliæ, à Domino Fr. Sandford, Feciale Lancaſtrienſi, Anglicè conſcriptam. *p.* 348.

dedignati sint, non potui non Grato animi Testimonio profiteri.

Te verò Illustrissime Marchio *quis dignè scripserit? Quis Animi Celsitudinem rarâ Humanitate conjunctam, Prudentiam, & per tantum Peregrinationum comparatam exterarum gentium Notitiam, in humanioribus literis Judicium Exquisitum; ita ut in hoc genere Omnia* Te *non minùs* Fautore *Maximo superbiant, quàm* Censore *Æquissimo gaudeant.*

Quùm itaque tractatus iste Methodum *edoceat, quâ* Amplissimum Filium Vestrum *(ægritudinibus plùs semel correptum, quibus imbecillitas Infantilis, & Idiosyncrasia tenera Illum obnoxium reddiderant) auspicatò liberavi; quam etiam non ex Autorum libris depromptam, sed observatione propriâ stabilitam, & propriis simplicibusque animi notitiis munitam, aliis non inutilem fore spondeam: hunc* Celsitudini Vestræ *consecrare animus est; de aliorum*

judiciis ſecurus, modò Gratiâ *&* Favore Veſtro *inclareſcam.*

Illuſtr. Celſitud. Veſtræ

Humill. Fidel.
devinct. Cliens,

Gualterus Harris.

Elenchus rerum.

QUâ ratione autor hæc conſcribere inductus. *p.* 1. Quæ ad *Curationem Infantum* certiorem ſpectant, à Medicis hactenùs deſiderari. 2. Faciliorem autem eam fore, ac vulgò creditur. 3. Probatur id argumento ex ætatum differentiis, & temperamentis. 4. Morborum omnium Infantilium *una eademque cauſa.* 5. Quænam ea ſit. 6. Quis *Infantis*, & quis *Pueri* nomine intelligendus. 7. *Diagnoſis* horum morborum quibus criteriis eſt inveſtiganda. 8. Undè pendebat incertitudo, ut videbatur, diagnoſtica. 9. Quòd *Pulſus* Infantum ſit minùs obſervandus. 10. Ut & *Vrina* eorùndem. *Ibid. Cauſa* ſuorum affectuum *Procatarctica.* 11. Quantùm ſalus fœtûs à Matre pendet. 12. Cur innata generis bonitas, aut vitium, aliorum animalium quàm humanæ proli

Curativæ duæ. 44. Celeberrimus *Sydenhamius* primus viam deditâ operâ monſtravit *Purgandi* vel in ipſis *Febribus*. 45. Quàm utilis ac neceſſarius ſit *Catharſεως* uſus. 46. Prima Indicatio eſt *Acidi* exquiſita *Præparatio*. 48. Quòd *Humorum Præparatio* olim uſitata fuerit inutilis ac inanis. 49. Cur tot veteres Medici *Catharſin* in febrientibus neglexerint. 50. Præparatio humorum per *Alexipharmaca* & *Sudorifica* rem deteriorem plerùmque facit. 51. *Coctionem* citiùs promoveri *Evacuationibus* quàm cæteris quibuſcunque. 52. *Præparantia medicamenta* enumerantur. 53. Annotatio iis non indigna ſcitu, qui medicamenta pauperibus liberali manu, & abſque aliquâ mercede, exporrigere amant. *ibid.* Quare *Magiſteria* numero *Præparantium* non accenſentur. 54. Quarè nec *Salia Volatilia*, nec *Spiritus Volatiles*, nec *Salia Lixivialia*, nec denique quodcunque genus remediorum impensè *calidorum*. 54, 55. Quòd prædicta *Præparantia* ſint ex *Anodynis* potentioribus. 56. Uſus eorum perminutus ef-

fecit,

Chymiatrorum iſtorum, qui ſeſe hoſtes internecinos *omni Venæſectioni* palàm denunciant. 74. *Teſtaceorum* vires & facultates. 75. *Teſtaceorum* nomine quænam hîc intelliguntur. 76. Propter ignorantiam illorum usûs *Opiata* in uſum ità immodicum venerunt. 77. Quòd *Narcotica* Infantibus neque ſint neceſſaria, neque tuta. 78. Medici *Narcoticis* multùm faventis ſuper eâ re ſcomma. 77. Medicamentorum omnium impensè *calidorum*, ut & *Cardiacorum* in medicatione tenellorum notatur periculum. 79. An *Teſtaceorum* uſus *Obſtructiones* pariat? 81. Quid ſit de *Criſibus* judicandum. 82. *Naturam Criſium* Evacuationes plurium generum vel in *Febribus* planè indicare. 83. De *Præcipitantium* uſu & viribus quid ſit ſentiendum. 84. *Cathartica* eſſe *Præcipitantium* medicamentorum primaria. 85. Quomodò *Febres* admodùm mites deveniunt ſæpè, quas dicunt, *Malignæ*. 86, 87. Methodus medendi *Peſtem* apud *Turcas* invaleſcens. 88. Notio

Maligni-

DE

MORBIS ACUTIS INFANTUM.

CUM æſtate dudùm elapsâ verba fortè fecerim Periſſimo Conſummatiſſimoque Medico Domino D. *Sydenham*,de ſucceſſibus repetitis quos in medendis *Infantum* periculoſioribus affectibus ſæpenumerò fueram expertus ſanè Magnus ille Vir attentè percontatus eſt, quânam ego methodo uti ſolerem in re adeò hactenùs deſideratâ, & cujus plenam notitiam (nequid graviùs dicam) Medici omni laude digniſſimi vix ac nè vix quidem ſunt aſſequuti. Cui ego tùm protinùs methodum quæ præ aliis mihi placuit, lubentiſſimè exponebam. Re tandem ab eo perpensâ,

ac in Praxi ſuâ examinatâ, ille non modò methodum noſtram non improbabat, ſed & eam aliis perutilem fore, experientiâ ſuâ propriâ jam confirmatus prædicabat, atque literis me eandem conſignare magnoperè hortabatur. Tanto igitur Autore calamum pro virili arripio, & reipublicæ ſaluti, quantum in me eſt, verè inſervire ſtudeo.

Scio quàm leviter delineatam, imò incognitam ſanè Provinciam perluſtrare contendam, cùm Pueruli ac maximè Infantes ægrotantes nihil quicquam obſtrepent ad Diagnôſin luculentam, niſi quod querulis vagitibus, & proterviæ incerto idomate, poſſimus expiſcari; quapropter Medici non pauci nominis ampliſſimi, palàm ſunt nobis aliquando profeſſi, ſe Pueris ægrotis, ac præſertim recens natis viſendis advocatos, invitâ quidem Minervâ, tanquam ad Myſterium neſcio quod evolvendum, aut inſanabilem aliquem affectum ſanandum, plumbeis pedibus accedere ſolitos. Minimè dubium eſt, ægritudinum

dinum Puerilium Curationem exquiſitam perindè nobis exoptandam, ac aliud quidquam quod in Medicâ Arte hactenùs deficere videtur. Nec modò viri opulenti, qui terrarum & latifundiorum ampliſſimorum Hæredes aut deſiderant, aut ſoſpites conſervare volunt, in hâc re plurimum ponunt, verùm & parentes univerſi στοργῇ ferè invincibili ergà ſobolem ſuam exardeſcunt, atque in tutelam eorum tanquam propriam ſuſpirant. Quamobrem ſi facem utut exiguam detur accendere, quâ alii egregiis animi dotibus ornati opus hoc rude & imperfectum limato ſuo ingenio perpoliant, ac magis abſolutum reddant, incœpti neutiquam pœnitebit, & boni id ego conſulam.

Quiſquis igitur Infantum minimorum ſymptomata, quæ manifeſtò ſe produnt, diligenter expendet, qui craſin eorum molliculam, ſimpliciſſimam diætam attentè conſiderabit, non ita difficile penſum hoc fore comperiet ut falsâ imaginatiône ductus priùs ſit autumatus. Etenim

aſſerere non verebor morbos illius ætatis genere pauciſſimos eſſe, & gradu tantùm differre; imò curationem puerorum multò tutiorem ac faciliorem, quàm virorum & mulierum.

Inter Ætates, ut ſenilis alterationem qualemcunque in melius ægerrimè ſuſtinet, propter partium omnium ſolidarum ſiccitatem & duritiem, atque ſaxeam ferè temperiem, ita mollities juvenilis, & tantùm non mucilaginoſa teneritudo alterationibus omnimodis recipiendis proculdubiò apta nata eſt. Siccus utique eſt Senex iis omninò in partibus, quibus Infans humore excellit: nimirùm oſſibus, membranis, ligamentis, arteriis, venis, nervis, & ipſis carnibus; quandoquidem vel oſſa Infantum Cartilagines potiùs dici mereantur; cúmque humido tàm primigenio quàm aſcititio adeò abundent, adeò mollia & fluxibilia ſint eorum corpuſcula, ejuſmodi Temperamentum omnium humidiſſimum eſt ritè ſtatuendum.

Et

Et quemadmodum temperies puerorum Humidiſſima eſt,haudquaquam vereor pronunciare, morbos eorum univerſos ejuſdem generis eſſe, ab unâ eâdemque Causâ produci; quódque prout partes corporis diverſæ, ſint ſuperiores ſint inferiores, hâc vel illâ ægritudine affici ſolent, prout nempè Ventriculus, Inteſtina, Pulmones, Caput, & Nervi, maximè urgentur, aut malè ſe habent, idem reverà morbus quamplurima nomina ſortiatur.

In quâ aſſertione, nè Paradoxon inconſultò ſuſtinere videar, *Hippocratem* ipſum, libro de Flatibus, de unâ eâdemque universâ morborum Causâ diſſerentem audiamus. Τῶν δὲ νούσων ἁπασέων, &c. *Morborum omnium unus & idem modus eſt. Locus verò ipſe eorum differentiam facit. Quarè videntur quidem morbi nihil ſimile habere, propter diverſitatem ſcilicet locorum, quùm ſit tamen una morborum omnium ſpecies, & cauſa eadem.*

Quocircà ſi humidi puerilis naturam paulùm examinemus, id in nullam aliam Putredinem, niſi Aceſcentem, degenerare aptum, liquidò conſtabit. Quemcunque enim affectum pati deprehenduntur Infantes, hoc vel illo nomine inſignitum, rarò aut nunquam eis deeſſe fæces Acidum redolentes, & maximè ab initio Ructuum Acidorum copiam, obſervare potui. Rursùm liquores fermè omnes in putredinem tendentes, Acorem ante omnia contrahere ſolent. Imò lac ipſum, proprium tenellæ ætatis pabulum, ſi aliquantò diutiùs aſſervetur, ultrò coaceſcit, & ad ignem ſine acido quocunque inſtillato ſpontè coagulatur. Porrò ſymptomata Infantum ſingula Acido, ut parenti legitimo, ortum ſuum debent.

Addatur his tonus ſanguinis debilior, & craſis nimium infirma, ita ut ſpiritus in eodem hoſpitantes nondùm eò prædominii devenerint, ut functiones aut munia ſua debitè obire, aut quoſcunque humorum motus irregu-

regulares à causis vel externis vel internis suscitatos possint ipsi vi propriâ componere. Liquor nempè vitalis, Musti in morem, priusquam ad debitam ἀκμὴν exaltatus, in Acorem præternaturalem facillimè degenerat; neque idem tamen ità difficulter, tempestivâ artis ope, in ordinem redigitur.

Infantem intelligimus non modò strictiori sensu, cum *Galeno*, unicum mensem natum, aut bimestrem, aut ad summum trimestrem, verùm etiam latiùs (uti vulgò fit) puerulum paulo provectiorem, nempè ad quartum usque annum. Pueri nomine complector deinceps ad annum decimum quartum. Quò minor autem natu est, qui malè valet, eò faciliorem fore morbi alicujus gravioris eliminationem, cùm experientiâ multiplici, tùm ratione ipsâ suffragante, edoctus constanter affirmo. Etenim in humido quàm in sicco, in molli quàm in duro, quælibet impressio, sive sit bona, sive mala, citiùs perficitur, tametsi in sicco, atque duro, eadem semel paracta diutiùs quidem

immoretur. Facillimè in morbos dilabuntur Infantes, & nisi imperitiùs tractentur, facillimè in sanitatem restituuntur.

Diagnosis affectuum puerilium non ab ipsorum narratione, non tàm ab explorato pulsu, neque ab urinæ curioso examine, quàm à nutricum & muliercularum iis assidentium responsis est extorquenda. Norunt fæminæ an Nauseâ & Vomitu, & quamdiu laborârint; an lac vel cibum coagulatum rejecerint; an importuni vagitus, Vigiliæ, & inquietudo, Torminibus ventris eos excruciari indicârint; an Ructus Acidi, vel singultus emittantur; an Tussis adsit; an sedes vel pauciores quàm par est, vel frequentiores fuerint, quo colore demùm inficiantur, an albidæ, viridescentes, vel bile sint admodum saturatæ. Nôrunt an siti præternaturali, atque adeò Febre detineantur; an ulcuscula in ore (Aphthæ dictæ) latè serpant, atque inter cibandum molestias creent. Percontanti respondebunt, an insultus membrorum

Epi-

Epileptici dicti, majores vel minores, diuturniores aut breviores, repetiti vel rariores, puerilia corpora jam corripuerint; an Dentitionis ſit tempus quo malè ſe habent; denique an quid alicujus momenti, ſive ſit Tumor abdominis, aut alterius partis, ſive Exanthemata qualiacunque aut Puſtulæ, vel Color Icteritius, aut Phlegmonodes, inſtar Roſæ quam dicunt, extra ſeſe prodat. Reliqua ad ſpeculationem ſubtilem, quàm ad Praxin, mihi quidem videntur magis attinere.

Incertæ verò diagnoſeωs (quæ nunc apud plures obtinet) querela non tàm à ſymptomatum defectu, quàm à præpoſterâ ac ineptâ medendi ratione ortum ſuum duxiſſe videtur. Sub hoc enim prætextu & velo Medici ignorantiam & errores ſuos quoquo modo celare contendunt. Neque excogitare poſſum, quâ ratione ſummum numen omnia gubernans & proſpiciens, & in miros agendi ordines res quaſque optimè diſponens, quodque ipſis beſtiis, & inſectis omnium viliſſimis nativam quandam & ſuf-

ſufficientem ſeſe conſervandi ſagacitatem communicare dignatum eſt, quorsùm inquam, humani generis Gynecæo æquam & idoneam conſervationis rationem voluerit deficere, quæ in aliis univerſis tutandis ſuppetit.

Quod ad Pulſum puerorum attinet, is naturaliter quidem, aut leviſſimâ quâvis ex causâ eſt creberrimus, ut quodammodo febricitari nunquam non videantur. Præterea, iſtà morum protervià juniores ferè omnes ſunt præditi, ut carpum eodem ſitu vix momento plerique ſuſtineant ad pulſum attrectandum. Denique ſunt totidem quæ eorum Pulſum accelerant, vel aliàs immutent, ut ſententia exindè lata ſit utplurimùm fallax futura.

Urinæ puerorum ſanitate rectâ gaudentium ſunt craſſiſſimæ,ut ſi inſpiciat curioſus quiſpiam hujus rei neſcius, affectum quempiam graviorem ſubolebit, cùm interim valetudine jàm fruantur ſecundiſſimâ. Infantum urina

unà

unà cum fæcibus inter pannos continuò redditur, atque excoriandis ſuis femoribus quàm profundo hariolatoris examini potiùs inſervit.

Ut morbos eorum rectiùs inveſtigemus, Cauſæ Procatarcticæ notitia non eſt in totum prætereunda. Ea autem potiſſimùm refertur ad diſpoſitionem tàm maternam quàm paternam, quâ principia prolifica tùm temporis conſtabant, cùm Conceptus ipſe primùm tranſigeretur, ac deindè ad illud alimenti genus quod in utero materno vitæ & motûs ſtamina inchoantibus, per umbilicum, vel etiam poros carnis, nè dicam cutis, tunc apertiſſimos tranſmiſſum fuerit ad nutritionem debitam fætui præbendam.

Nemo eſt qui inficiàs ibit, morbos dari Hæreditarios, à parentum altero prognatos: qui dubitet, quin Arthritis, Epilepſia, Calculus, Phthiſis, &c. à fonte paterno in filiolos nonnunquam profluant. Integræ familiæ ex eâdem proſapiâ oriundæ, ſæpè eodem

dem morbi genere vitam claudunt. Scilicet ſemen prolificum ſæpè diatheſin morboſam fætui adeò clavo trabali infigit, ut nullâ unquam arte vel induſtriâ in poſterum amoveri queat.

Ego verò Hæreditariæ labis pueros ab ortu inficientis nullam exiſtimo cauſam frequentiorem, quàm quæ à matre in utero geſtante participari ſolet. Prægnantes enim mulieres mille erroribus in victu ſunt pronæ, mille caſibus fortuitis expoſitæ, quibus vel terrefactæ, vel aliàs læſæ, injurias indelebiles fœtui à tenerrimis unguiculis ſæpè ſæpiùs communicant. Quàm abſurdis enim deſideriis urgentur Prægnantes! Hæc carbones, illa gypſum, tertia cineres devorat, inque ſummis deliciis habent; hæc carnes, illa piſces crudos comedet; imò non deſuêre quarum appetitus adeò enormiter fuit depravatus, ut nullum edulium eas reficere poterit, niſi quod ex corporis humani parte aliquâ calloſâ conſtaret. Quinetiam quanta imaginationis vis in Gravidis pollet,

pollet, quot portenta produxit! Maculas omnis generis fœtibus impressas unusquisque in viâ quotidiè conspicit. Atque si historias Gravidarum admirabiles ubicunque colligere esset animus, hoc est; si sub umbrâ eruditionis copiosæ memet tanquam insatiabilem librorum helluonem magnoperè venditarem, locus est jam à cæpto doctè deflectere, & in amplum campum, utut alienum, expatiari. Sed malim institutum rectà prosequi, & brevitati studere, quàm plurimis verborum ambagibus, atque Autorum diu tritorum citationibus ineptis, scientiæ falsò sic dictæ ostentationem facere. Semper ratus Doctiorem reverà esse, qui de re unâ aut alterâ ex proprio penu scit verum pronunciare, quàm qui mille autorum litigantium sententias, indiculorum peritissimus, novit congregare.

Genitrices istæ, quæ in hosce appetitûs depravati effectus magis sunt proclives, eam labem fœtui inurunt, quæ non nisi temporis medicantis ope in solidum est eluenda. Pauperculæ,

quarum animos à Melancholiâ detinet labor, vel miniſterium aliquod quotidianum, & quarum victus tenuior eſt & ſimplex, depravationes recenſitas minimè omnium experiuntur. Præ cæteris Hyſtericæ mulieres (quibus annumerare jàm poſſumus longè majorem partem earum quæ cuticulam lautiùs curant,atque otio liqueſcunt,& quarum ſanguis lento torpore perindè coaceſcit, àc ſtagnantes aquæ putredinem ſubeunt) diatheſin morboſam fœtui unà cum primis naturæ rudimentis nunquam non communicant. Siquidem *mali corvi malum*, ut aiunt, *ovum.*

In cæteris animalibus innata generis bonitas proli certiſſimè transfertur, partim quia victus eorum ſimpliciſſimus eſt, & partim, idque potiſſimùm, quia mas naturæ leges inviolatas univerſim ſervat, neque eſt piaculi iſtius reus, ut gravitanti fæmellæ ſe unquam commiſcere voluerit, poſtquam ſive odore, ſive inſtinctu ſuo admodùm ſagaci, nè dicam Rationali, fæmellam utero ingraveſcere

vescere suboleverit. Atverò genus Humanum (cujus Ratio intumescens plerumque dictat cristas in sublime erigere, & præ se brutum omne semper aspernari) quovis hirco ferè salacius, indomitam suam libidinem adeò nescit gubernare, ut à primâ conceptione ad ipsum parturiendi momentum, fæminam vix desinat importuniùs exagitare. Hinc viri torosi & vegeti prolem valetudinariam non rarò progignunt. Hinc annosi senes, scilicet ab effrænatis amplexibus (benigno Naturæ favore) jampridem emancipati, liberos rectiùs valentes ex effæto suo semine plùs semel procreant, quàm juvenes utcunque strenui, atque æstu Venereo flagrantissimi solent.

Post causam Procatarcticam prædictam à principiorum generationis conditione ac statu deducendam, aut à matre gravidâ plurimùm pendentem, Causæ eorum affectus propiùs respicientes ad quatuor Capita referri possunt. 1. Ad frigus susceptum. 2. Ad lac Nutricis nimis crassum. 3. Ad carnis

nis deglutitionem præmaturam. Et 4. Ad inſanam matercularum, ac nutricum plerarumque indulgentiam, in pitiſſatione vini, aut liquoris alicujus ſpirituoſi, ſuis infantibus non rarò permittendâ.

Et primò frigus ab iis facillimè ſuſceptum, idque frequentèr ab aëre veſpertino, viam ſæpiſſimè ſternit affectibus febrilibus, quibuſcum jactari ſolent Infantes. Quandoquidem nullo naturali veſtitu, prout cætera animalia, matris utero nudi prodeant, Ratio, vel potiùs Natura ſtatim dictat, ſobolem adeò deſtitutam ope propriâ, alienam magis neceſſariò requirere, atque involucris admodùm calidis indeſtinenter committendam. Prætereà aeris mutabilitas, & continua viciſſitudo nunc caloris, nunc frigoris, apud nos ſe invicem excipientium, apertè monent, nos cunctos maximè ſollicitos eſſe oportere in protelandis aeris injuriis. Quò tenerior enim eſt alicujus, etiam adulti, natura, eò magis ſubjicitur externis aeris impreſſionibus. Verùm tenerrima

rima omnium & molliſſima eſt Infantum craſis; & niſi ſumma adhibeatur cura in veſtimentis adaptandis, non ſplendidis & ſumptuoſis, ſed calidis, atque ætati idoneis (idque potiſſimùm in pueris honeſtè natis) morborum inſultus veſpertino frigori debitos non diu effugere poſſunt. Atque amictûs exquiſita ratio (quicquid contrà obſtrepent athletici nonnulli) ſingulis ætatibus ita neceſſaria videtur, ut qui valetudine minùs firmâ per totam vitam divexantur (in quantum mihi obſervare licuit) utplurimùm ſpiritum diutiùs ducant, & frequentiùs in ſenectutem vergant, quàm qui ſanguineo, carnoſo, & temperamento robuſtiſſimo, hoc eſt, optimo ſunt naturâ prædití. Quod nihilo magis quàm ſummæ veſtimentorum iſtis curæ, his incuriæ, meritò aſcribendum eſt.

2. Nutricis lac magis craſſum. Etenim ſi nutrix vino, aut poculis ſpirituoſis ebibendis dedita ſit, lac ſuum repentè flammis ſuccenditur, & per mammas ignes ferè inextinguibiles

guibiles lactentibus facilè transmittuntur; sin eadem mariti amplexus intempestivos, durante lactationis tempore, lascivior admittat, menses ex coitu irritari solent, & propterea lac corrumpitur, & coacescit, atque aliorsùm derivatâ lactis materiâ ipsum sensim diminuitur, ac strigosus infans victu incongruo aliquamdiu lacessitus multoties enecatur. Si denique nutrix hysterica sit, hoc est, teneriori & delicatulo temperamento prædita, utut casta sit, ac sobria, tamen lac degener, & crassius, tandem aliquando ex ipsâ temperie est evasurum. Quanto igitur discrimine versatur universum lactantium genus! In quam lubrico exponitur prolis innocuæ salus! Mehercule ex hâc, & causis illicò recensendis fieri solet, quòd pagorum in viciniâ *Londini* campanæ funebres ferè semper sonare audiantur, ob infantem aliquem Nutricis errores immeritò luentem, ac non aliâ de causâ fato jam defunctum quàm quòd nutricem nactus sit minùs sobriam, immundam, protervam, aut morum turpitudine aliquâ coinquinatam.

Quin-

Quinetiam ex iisdem causis pendebat observatio, quam non ità pridem fecit fide dignus Theologus, Parochiæ dictæ *Haies* duodecim mille passibus à *Londino* Rector, qui cum animi dolore gravissimo mihi narrabat, suam Parochiam limitum spatio, & numero incolarum non parvam, atque in aere admodùm salubri sitam, fuisse sub primum ejus adventum Infantibus lactentibus quaquaversùs repletam, & nihilominùs intrà spatium unius anni se universos (duobus tantùm exceptis, & unico suo libero, quem parùm firmum curæ meæ, ex quo primùm natus est, non inauspicatò committebat) tumulo mandâsse, nec non eundem numerum Infantulorum statim bis suppletum (pro more nutricum mercedi soli inhiantium) ex urbe per totum terrarum orbem fortè maximâ, & semper inexhaustâ, se eodem isto anno terræ parenti ante diem reddidisse.

Ad hæc crassities lactis, undecunque nata, non potest non secum trahere

diverſi generis incommoda, cùm infantum corpora præ omnibus aliis continuò fluida eſſe debeant, cùm ductus tenuiſſimi chylo transferendo deſtinati ſint apertè conſervandi, cùm denique craſſities ipſa alimenti præternaturalis ex adverſo ſit naturæ infantum fluidiſſimæ, atque obſtructionibus primarum viarum quibuſcnnque locum præbeat.

3. Ad præmaturam carnium, ne dicam eſum, ſed deglutitionem. Eſt autem res perquam admirabilis, quòd matres infantes ſuos victu prorsùs incongruo & omnifariàm improprio, penitùs jugulare non vereantur, quos tamen ità perditè amant, ut ipſorum amore planè inſanire conſpiciantur. Quis enim ſeriò exiſtimet carnium tenacem ſubſtantiam infantibus tenellis commodam fore, qui nullos adhuc dentes ad maſticandum extruſos, vel ſiqui fortè extrudantur, minimè firmos habent ad opus maſticationis quadantenùs peragendum? Quiſnam ingenii acumine leviter prompto donatus, luxum virilis & inſigniter robuſtæ ætatis, tener-

tenerrimæ & ſimpliciſſimæ, ac viribus maximè infirmis præditæ, quomodocunque convenire pronunciaverit?

In omnibus ætatibus Diætæ ratio non eſt admodùm negligenda, ſed quia juniorum temperamentum injurias ex eâ parte inflictas facillimè omnium ſuſcipit, atque vires affectibus reſiſtendis impares habet, ideò cautelâ diligentiori iis opus eſt ad iſtiuſmodi errores præveniendos. Ingluvies enim carnis præmaturè ingeſtæ Cruditatum eſt feraciſſima, quæ voraci huic ætatulæ ferè inſeparabiles. Alimentum crudum & indigeſtum humorum putredinem neceſſariò progignit; ex quâ putredine non ſolùm lumbrici generantur, verùm etiam ſymptomata diverſa, & graviſſima, eáque valdè anomala, quibus miſelli intabeſcunt, ſæpiſſimè pendent.

Hîc obiter animadvertam, quòd cruditates infantum ex abundanti quotidiè accumulentur, eò quòd nutrices ferè omnes ſtatim ab uſu victûs, qualiſcunque is ſit, eos obdormire nunquam non permittant.

4. Ad pitiſſationem vini, aut liquorum ſpiritibus abundantium imprudenter conceſſam. Hæc etiam Cauſa, ſicut & præcedens, ad fatuam matercularum indulgentiam eſt referenda. Scilicet augurantur, ea quæ ipſis bona & jucunda, & quæ cor ſuum ſollicitudine oppreſſum exhilarare ſolent, neutiquam poſſe infantibus ſuis in vitium vertere. Quaſi verò eadem caliga omnibus pedibus aptari, quaſi crepundia viris, virilia puerulis accommodari poterint! Mehercule bonæ iſtæ mulieres non ſatis animadvertunt, quàm dura ac tenacia ſint ipſarum tergora, & quàm molles & teneræ juniorum pelliculæ; nequaquam recordantur, quòd alterius alimentum (ut dici ſolet) fuerit nonnunquam alterius venenum; denique ex animo tollunt, quòd ipſarum ſtomachus fermè oblatrans non niſi bovinâ quandoque ſatietur, cùm appetitus horum languens, & debiliſſimus, panatellæ ægrè digerendæ vix ſufficiat.

Quo

Quò propiùs verò ad ſenectutem quiſque vergit,eò magis illi vina convenire ſolent. Quandoquidem calor ſenum languidus ſuccendiculis ſpirituoſis planè indigeat, quæ ex vino copiosè ſuppeditantur, ad naturalis ſui caloris tùm conſervationem tùm incrementum. Quapropter infantum naturæ, utpotè à ſenili longiſſimè diſſitæ, vinum eſt maximè alienum, quorum nervi omnes debiliſſimi eo facilè franguntur, & quorum tenera corpuſcula ſubtili calore vini aut ſenſim colliquantur,aut in flammas febriles præcipitanter ruunt.

Sunt qui vini uſum minimis indulgere volunt, eò quòd carnibus ità præmaturè veſcantur. Nempè coctionem Cruditatum, quibus carnivori infantes ſunt proculdubiò obnoxii, plurimùm promovere vel in hâc ætate vinum apud illos cenſetur. Verùm an error unus ſit altero emendandus, an verò uterque potiùs non ſit aufugiendus, non tàm pluribus diſceptabo, quàm obſervationi eorum

tradam, qui infantes pauperiorum victu ſimplici ac ſobrio neceſſariò enutritos, cum iis divitum & luxu ſemper gaudentium inter ſe conferent.

Sanè vina omnis generis paulò liberaliùs ingeſta, quemadmodum & liquores quilibet alii ſpiritibus referti, fermentum naturale ventriculi Puerorum deſtruunt, appetitum proſternunt, tunicas ventriculi comburunt, nec non eas, inſtar pergameni coràm igne nimis arefacti, corrugant; ſed & tunicam nerveam (quod maximi in hoc caſu eſt momenti) ſummoperè lædunt, atque mediante hâc tunicâ univerſos corporis nervos labefactant, & ſpiritus animales in omnimodam confuſionem certocertiùs adigunt. Quod minùs omnium teneram hanc ætatem lædit eſt vinum album, utpotè à Veteribus Frigidum appellatum, non verò abſolutè frigidum, ſed comparatè ad vina alia, ſive ſint rubra, ſive colore fulva aut flaveſcentia. *Galenus* autem pueros nè guſtare quidem vinum, rigidè imperavit.

Omnes

Omnes Causæ ægritudinum infantilium Antecedentes, & mediatæ, quotcunque reverà fuerint, aut excogitari poterint, in unâ causâ Proximâ & immediatâ tandem coalescunt, nimirùm in Acidò longè latéque præpollenti.

Historia igitur affectuum graviorum, quibus plerumque corripiuntur Infantes hoc se modo ferè habet:

Ventriculus ipsorum, à quâcunque causâ id primariò pendet, in Acidam intemperiem nunquam non facessit, undè fit quòd alimentum suum omne nequaquam in homogeneam chyli substantiam ritè conteratur, verùm in lac quoddam coagulatum, Anglicè, *a Posset*, continuò transiat. Inæqualis ista Chyli, aut nutrimenti conditio, Aciditati prædominanti jugiter nitens, Nauseam, & Vomitiones, & Ructus acidum redolentes, præ aliis omnibus parit. Si diutiùs res protrahatur, paulatim magis magisque impallescunt, nec non quippiam flavescentis

ſcentis aut virideſcentis coloris admixtum decolor vultus oſtendit. Tùm flatibus intumeſcit ventriculus, atque eruptiones flatulentæ ſursùm feruntur. Interim Puſtula Rubra una, aut altera (certiſſimum Acidi redundantis ſignum) cuticulâ exurgit, in ſuperiori aliquâ corporis parte, nunc ſcilicet in genâ utrâvis, nunc in mento, nunc fronte, aut in colli regione, aut quandoque inferiùs; atque infans indies in deterius vergit. Sed & idem Anhelat, & cum ſtertore aures aſtantium feriente nonnunquam ſpiritum ducit; quo quidem ſymptomate ſemper laborare deprehenditur (maximè ſi carnoſior ſit) quoties morbus in Acutorum partes tranſit. Porrò tuſſiculâ levi, eâque ſiccâ, & nonnunquam ſuffocativâ, ſæpiùs urgetur: Siccâ quidem tuſſi ob acrimoniam humorum ramulos aſperæ arteriæ valdè ſenſiles continuò vellicantem; ſuffocativâ autem propter bronchia pulmonum ſeroſitatibus in ea depluentibus, neque exitum invenientibus, graviſſimè onuſta. Quinetiam quia nervoſi generis debilitatem

maxi-

maximam habent,atque mollitie temperiei ſummâ ac delicatulâ ſunt donati, ideò vim tuſſiendi moleſtiſſimam ferre nequeunt, atque agitationi pectoris violentæ, quaſi ſuffocati, & nigricantes facie, ferè ſuccumbunt. Sin coagulationes præfatæ ex ventriculo in inteſtina (quod ſæpiſſimè fit) mox deſcendant, nunc Tormina ventris, nunc Dejectiones alvi Virideſcentes, nunc verò Diarrheas violentiſſimas producunt. Dum verò in ventre inferiore agitur tragædia, vel Torminum dolor ingens Febrim Acutiſſimam accendit, quæ minùs peritè tractata pleriſque infantibus vitam eripere ſolet; vel dolor aliquantùm mitior, & curationi qualicunque imperitæ fortè cedens, in tumorem abdominis duriuſculum ſæpè deſinit, qui in nonnullis aut Rachitidi, aut Scrophulis producendis commodè inſervit. Gelatina quædam tremula (proxima lumbricis generandis materia) nunc albidior,nunc fuſci aut flaveſcentis coloris, nunc viridi juncta, nonnunquam ſpontè, ſed ſæpiùs à rectâ medicamentorum operatione,unà cum

fæcibus

fæcibus excernitur. Fricant interim Infantes ſæpiſſimè ſuas nares, quod non modò præſentibus Lumbricis contingit (ut mulieres vulgò credunt) verùm & in unâquâque Febre, quæ ab humorum corruptelâ exoritur; acrimonia enim humorum ſursùm lata ſenſiles Narium membranas, tùm in Acutis, tùm in Chronicis affectibus pleriſque, támque in Adultis quàm Junioribus, vellicare aut pungere ſolet. Tormina ventris memorata Vigilias, inquietudines, querimonias, aut ejulatus noctes dieſque efficere ſolent, quibus quoquo modo compeſcendis Nutrix toties quoties mammas lactenti admovet, quò induciæ moleſto ſuo officio aliquantiſper interponi poterint. Cæterùm ſi Nutricula rerum domeſticarum omnium penuriâ laboret, atque idcircò infantem ſurdo aeri ejulantem ſubindè relinquere cogatur, vel ſi ea mercedi ſoli inhians (ut nonnunquam fit) nullâ commiſeratione versùs plorantem teneatur, ille Herniâ Inteſtinali, aut Omentali, ad plures ſæpè annos perſeverante vulgò detinetur. Porrò lac

lac vel cibus omnis (durantibus ſc. Torminibus) minùs rectè concoquitur,magiſque aceſcit & coagulatur,Febricula ſenſim exoritur, ſitis intenditur, artus omnes flaccidi fiunt, collum non ſuſtinet capitis onus, atque tenellus magis magiſque debilis quotidiè exiſtit. Utque coronis huic miſeræ ægritudini tandem imponatur, Motus Convulſivi, aut membrorum ſubſultus debiliſſimo ſuperveniunt : Et cùm Nervi nullam ulteriorem vim muſculis cordis commovendis,& ſanguini per arterias (Circulationis lege) protrudendo relictam habeant, albedines oculorum ad Cœlos (proprium innocentiæ nullatenùs violatæ domicilium) naturâ ſursùm feruntur, atque infans brevem vitæ curriculum immaturè conficit, antequam recta ratio edocuerit, quàm ſit reverà miſerum in rerum naturâ diutiùs verſari.

Si Dentitionis ſit tempus, quo malè valent, pleriſque ſymptomatum prædictorum cruciari ſolent, atque inſuper Aphthæ, ulcera oris, caliditatis ferè igneæ, (cruſta quaſi inalbeſcens) quæ ante Dentitionem ab ortu

primo

primo ſæpiſſimè adveniunt, & nonnunquam ſeriùs, ſed quæ hoc potiſſimùm tempore prædominium habent, os totum adeò interdum exulcerabunt, ut nec mammas ipſas quantumlibet dilectas, neque cochleare queat ſine moleſtiâ & averſatione admittere os ipſorum tenerrimum, & quaquaversùs exulceratum.

Addam quòd, ore Infantum Aphthis multùm ſauciato, ſæpè accidat, ut neque vagitum aliquot diebus emittere, neque lacrymam ex oculis deſtillare poterint, quamvis oris teneritudine ſummâ, & calore intenſo, nec non cæteris pluribus febrim concomitantibus malis, miſerrimè excruciantur. Atque idcircò iis rem benè augurari ſoleo, cùm ex mutis in clamoſos illi vertantur, cúmque ſub exitum morbi fletu & plangore tota domus compleatur.

Pueri natu paulò majores Febrilibus ſymptomatis tentati, de Capite affecto, plerumque conqueruntur, cujuſmodi Dolorem rariùs Idiopathicum,

cum, ſed utplurimùm ſympatheticum eſſe, nimirùm ex Ventriculi & inferiorum partium dyſcraſiâ pendentem, veriſimillimum quidem videtur.

Quòd univerſa hæc, & conſimilia Symptomata immediatè proveniant ab alimenti nimiâ coagulatione, aut incraſſatione, eâque longè majori, quàm quæ Infantum naturæ quomodocunque convenit, quorum ductus omnes fluidiſſimi neceſſariò debent eſſe; quòdque iſtiuſmodi coagulatio aut cuipiam aciditatis gradui jugiter innitatur, aut ſaltem exindè proficiſcatur multò ſæpiùs quàm ab aliâ quâvis causâ, luculentiſſimè conſtabit, ſiquæ ſenſibus ipſis, aut demùm Curationi (quæ Acidum obtundentibus, & Coagulationes ſolventibus optimè inſtituitur) fides certò adhiberi poſſit.

Frequentes Vomitiones gelatinæ tenacis, aut pituitæ cujuſdam viſcidæ & coagulatæ, ejuſdemque nonnunquam viridis, cùm vehementiùs ægrotent;

tent; anhelitus eorum ſæpenumerò acidum redolens, ſunt res ſenſibus admodùm manifeſtæ.

Quòd viridis fæcum color acido bili admixto ſe prorsùs debeat, obſervationi planè ſenſibili illorum, qui experiri amant colorum in viridem mutationes aceto & ſpiritibus acidis perficiendas, evidentiſſimè apparebit. Prætereà odor dejectionum viridium nunquam non curatricibus acidiuſculus appellatus idem dilucidè commonſtrat.

Torminum dolor immanis in ventre inferiore, atque unà pallor faciei inſignis, humorum acidorum prædominium apertè confirmant. Porrò quandocunque diris cruciatibus pueruli torquentur, utut ſanguineo priùs, & florido corporis temperamento fuerint donati, tamen tùm temporis ſummè impalleſcunt, niſi quòd generum rubore, eoque in pallidum facilè ac citò redeunte, ſubindè ſoleant perfundi.

Hic

Hîc obiter adnotabo, quòd honorem (ſiquis ſit) Novæ Hypotheſεως inveniendæ nullatenùs ambiam, neque ſi Hypotheſin aut uſpiam excogitaverim, aut quoquo modò ſtabiliverim, mei eſſe ducam, omnimoda argumenta invitâ quidem naturâ (ut moris eſt) cogere, ut dictæ Hypotheſεως veritati fidem faciant. Res ſiquidem primaria Medicæ Artis, & quæ humani generis ſaluti unicè inſervit, in tali morborum dignotione verſatur, qualis Experientiâ & Curatione ipsâ tùm fundatur, tùm corroboratur. Reliqua enim quæcunque φαινομένων explicatio, quantumvis docta & ſubtilis habeatur, Sophiſtam acutum, aut Philoſophum impropriè ſic dictum, vel ingenium promptiſſimum non rarò oſtentare poteſt; ſed Medicum reverâ peritum, atque Arte ſuâ præſtantem, haudquaquam denunciabit. Etenim omnes iſtæ perbellæ ſpeculationes, & juniorum animis laſcivientibus (perindè ac Poetici volatus) ſemper admirabiles, ſæpiſſimè nuſpiam exiſtunt, niſi in ipsâ

Inventoris phantaſiâ; atque etiam ab iis, qui Praxi Medicâ minùs omnium fælicitèr valent, haud raro ſolent excogitari. Atverò Ideæ Morborum ſolidæ ac veræ nunquàm rectè ediſcuntur, nec earundem veritas niſi in ipsâ Praxi aut dijudicatur, aut probatur.

Scio quàm obnoxia, & fortaſsè non immeritò, animadverſoribus videatur hæcce notio Acidi à nobis exiſtimati in omnibus Puerorum affectibus inſignioribus prædominium habere. Neque tamen diſceptabo, nimius in hâc re, an ſingulæ Aciditatis notæ, quaſcunque homines naſutuli, altercationibus gaudentes, aut negotiis vacui, poſſunt comminiſci, Acido illi, quod in ventriculo Puerorum dominari ſuſtineo, ad unguem quadrent. Votis meis abundè ſufficiet (utut in perpoliendâ notione minùs perfectè laborem) ſi ita fælix fuerim, ut Curationis methodum efficaciorem, ac certiorem eâ quæ hactenùs paſſim obtinuit (quod lubens quidem relinquo iis, qui veritatem dictorum expe-

experiri volunt, determinandum) tandem indigitare valeam.

Nihilominùs non præteribo quæ Medicorum omnium facilè Princeps, *Hippocrates*, de Caufis morborum paulò fufiùs explicat in libro *de veteri Medicinâ:* Ut fcilicet penitùs evincat, Morbos univerfos non primis, at fecundis qualitatibus originem fuam debere. Verba igitur fua fic fe habent: Ὀυ γὰρ τὸ ξηρὸν, ὐδὲ τὸ ὑγρὸν, ὐδὲ τὸ θερμὸν, &c. *Non ficco, neque humido, neque calido, neque frigido, neque horum quoquam hominem lædi exiftimârunt* (nempè veterum Medicorum præclariffimi) *neque horum aliquo ei opus effe. Sed quod in unoquoque potentius effet, & fuprà naturam humanam, adeò ut ab eâ fuperari non poffit, id lædere cenfuerunt, & tollere conati funt. Eft autem valentiffimum inter dulcia dulciffimum, inter amara amariffimum, inter acida acidiffimum, & quod in re quâque fummum eft. Hæc enim in homine ineffe, eique nocere videbant. In homine namque ineft & amarum, & falfum, & dulce,*

dulce, & acidum, & acerbum, & insipidum, aliaque infinita, quæ pro copiâ & viribus varias habent facultates. Et hæc quidem mixtione, & mutuâ inter se contemperatione, neque cernuntur, neque quenquam molestiâ afficiunt. At ubi horum quidpiam secretum fuerit, & per se extiterit, tunc & conspicuum fit, & hominem molestiâ afficit. Quin & ex cibis qui minimè nobis conveniunt, & qui in corpus ingesti hominem lædunt, horum unusquisque aut amarus est & minimè temperatus, aut salsus, aut acidus, aut alio aliquo modo intemperatus & vehemens, ideóque perturbationem in corpore efficiunt. Et posteà, Ὀυ γὰρ τὸ θερμὸν ἐστὶ τὸ τὴν μεγάλην δύναμιν ἔχον, &c. *Nequé enim est calidum, quod magnam vim habet, sed ipsum quatenùs acerbum, & insipidum, aliaque de quibus dixi.* Rursùs, Ὀυ διὰ τὸ θερμὸν ἁπλῶς, *Non propter calidum simpliciter homines febricitant, neque ipsum solum affectionis causa est, sed est & amarum & calidum idem, & calidum ac acidum, & salsum ac calidum, & alia infinita; ac rursùs frigidum aliis facultatibus conjunctum,* &c. Ex

Ex his, & quamplurimis ejusmodi aliis in libro prædicto fusiùs explicatis, liquidum est, nostrum Divinum Senem, sapientiâ Medicâ omnibus aliis prælucentem, pro certo determinâsse, quòd secundæ illæ qualitates, nimirùm aciditas, amaritudo, salsedo, & consimiles, symptomatis caloris aut frigoris conjunctæ, sint ut Causæ morborum principes & efficientes, præcipuè considerandæ. Et proindè addere nullus dubitabo, quòd naturaliter sequatur, Curationem ipsam non tàm ad calorem frigido extinguendum quàm ad aciditatem obtundendam, quemadmodùm & amarum alterandum, salsum contemperandum, crassos humores incidendos, tenues & nimis fluxos compactiores reddendos, asperos leniendos, ac denique obstructos corporis ductus aperiendos atque infarctu liberandos, imprimis dirigi oportere.

Verùm antequam *Curationem* ipsam aggrediar, operæ pretium fortè videbitur aliquid loco *Progno-*

ſtici, ut uſu comparatum eſt, præmittere.

Prognoſis, autem prout mihi videtur, potiùs pendet ab ipsâ Curationis methodo, rectâ vel ſecùs factâ, ut & à Nutriculæ moribus, an ſcilicet ſibi nimiùm placeat, atque *ſola ſapiat* (quæ, proh dolor! mœſtiſſima eſt conſideratio) an verò morigera ſit, &, quæ in mandatis habet, fideliter exequatur, quàm ab infantum ac puerorum ægritudinibus ipſis. Leves enim ex ſe ſunt puerulorum febriculæ, neque tàm exardet, aut efflagrat eorum calor febrilis, quàm ſuo modo paulùm intendi rectiùs dicatur; niſi cùm Ars inepta Cardiacis igneis & ſpirituoſis nitens, auſpiciis admodùm ſiniſtris, in auxilium advocetur.

Corpulenti & obeſi infantes, pituitâ diffluentes, verticis regionem mollem (pulpæ adinſtar tremulæ) & apertam quam dicunt, Anglicè *an open Mould*, ab anteriori ad Poſteriorem Cranii Saturam perſæpè excurrentem diutiùs retinentes, Rachitidi,

tidi, Tuſſi Convulſivæ, Aphthis difficulter cedentibus, ac tandem Scrophulis, maximè ſunt obnoxii.

Macilenti & ſtrigoſi ſunt omnium tenerrimi, acerrimo calore aduruntur, & in febres peſſimi moris, hoc eſt, ſummè inflammatorias (pro ratione ætatulæ) & nervoſo generi adverſas, ſunt utplurimùm proclives.

Pueri ex matribus hyſtericis, teneris, morboſis, fructus horarios aut acetaria (tempore geſtationis) continuò devorantibus, aut acida & acerba quæcunque tunc temporis percupientibus, aut ex iis quæ ſunt ventricolæ, ac mera abdominis mancipia, aut denique in quibus appetitus inſigniter depravati, cujuſcunque fuerint generis, regnare ſolent, hiſce inquam parentibus orti, è gravi aliquo morbo difficiliùs convaleſcunt.

Quicunque alvo ſunt laxiore præditi, meliùs ſeſe habent, quàm qui aſtrictâ.

Tempeſtas verna, atque æſtiva, Febribus citò propulſandis maximè omnium favent, minimè verò tempus autumnale aut hyemale.

A medio menſis Julii ad medium Septembrem Tormina infantibus Epidemica (utpotè quorum vires æſtus tempeſtatis annuus tunc penitùs exhaurire ſolet) adeò quotannis increbreſcunt,ut plures tenelli unico menſe, quàm tribus vel quatuor aliis menſibus mitioribus, tùm temporis extinguantur.

Convulſiones, aut ſaltem membrorum ſubſultus, tenellos hâc vell illâ ægritudine aliquamdiu debilitatos, aut regimine calidiori paulò plùs incenſos, coronidis loco, ad finem miſeriarum, quibus excruciati ſunt, utplurimùm perducunt.

Quod ad *Infantilium affectuum Curationem* attinet, nullus (quod ſcio) omnium Autorum, qui de hiſce rebus, ſicut & de aliis univerſis ad curan-

dos

dos morbos ſpectantibus volumina ſolenniter evulgârunt, eam ſatis indagâſſe nobis quidem videtur. Mehercule morbos multiplices accuratè deſcribere, cauſas ornatè recenſere, ſigna tàm diagnoſtica quàm prognoſtica pro more tradere neutiquam neglexêre. Semitam diu tritam alter ab altero ſimilibus veſtigiis preſſit; atque utplurimùm poſteri, quæ à prioribus acceperunt, abſque aliquo examine maturiori ſunt facilè amplexi. Pauciſſimi quidem fuerunt qui *Indicationes Curativas* alias quàm vulgares ſtabilire ſunt auſi, qui obſervationes ex naturâ Infantum genuinè deducendas, magis quàm fictitias atque artificio ſingulari concinnatas, ſcripto prodiderunt.

De *affectibus Infantum*, optimè omnium, quos mihi perlegiſſe contigit, tractatum edidit *Sylvius de le Boe*, qui *Acidum* eſſe veram ac generalem eorum Cauſam ſtrenuè ſuſtinuit, ſed qui partim ob vehementem ſuum ardorem ergà Chymicas quaſdam præparationes maximè Volatiles,

atque

atque eo nomine calidiores, & partim ob Opiatorum continuum ferè usum, vel in tractatione minimorum Infantum (ut *Doctoris Opiati* nomine non immeritò distingueretur) quod in Theoriâ doctissimè, simul ac verissimè, magnâ ex parte stabiliverat, in Praxi planè labefactabat, si non funditùs dirueret.

Siquid igitur fundamenti stabilis ad *Infantes* Curandos jacere desideremus, teneritudinem eorum, atque imbecillitatem naturalem præ oculis habere imprimis oportet. Eligenda etiam nobis ejusmodi medicamenta, quæ tenerrimis maximè conveniunt. Etenim quò mitiora ac tutiora sunt remedia quæ adhibemus, eò certiùs ex animi sententiâ succedet eventus. Et profectò medicamentorum Nobilium ac Generosorum (uti vulgò dici solent) usus nunquam aptiùs quàm in tractandis *Infantibus* latâ medicinæ provinciâ exulare potest. Quorsùm enim inserviunt ignium intensissimorum dies noctesque deflagratio, ad vires mineralium extrahendas, ubi alteratio quælibet facilè peragi-

peragitur? Quænam obſecro harmonia naturalis excogitari poteſt inter duritiem metallorum ferè impenetrabilem, & quaſi ceream temperamenti junioris mollitiem? Quonam pacto appetitus admodùm debilis, qui panatellæ aut ipſius lactis victum tenuiſſimum ægrè dirigere poteſt, medicamentorum ſummè deleteriorum, ac facilè inflammabilium vim cauſticam poterit ſuſtinere? Quemadmodùm alimentum ipſorum ſimpliciſſimum, ita & medicamenta iis vulgò exhibenda debent eſſe ſimplicia, à naturali ſuo ſtatu parùm recedentia, atque artificii nimis operoſi utplurimùm expertia.

Quandoquidem humorum *Aciditas* cauſa extat primaria omnium affectuum quibus tenera ætas excruciari ſolet, totum Curationis artificium in Acido expugnando unicè verſatur. Sanè nebulæ quamplurimæ oculis tyronum obduci poſſunt, quò minùs veritas ſedulo indagatori patefiat. Cæterùm ſi quod verum eſt candidè pronunciare fas ſit, neque operam & oleum perdere efflagi-

efflagitemus, quæ ad Acidum expugnandum rectà tendunt, sola Curationem promovent, quæcunque verò eò non spectant, tenera infantum corpuscula magis, vel minùs, saltem lacessunt.

Verùm *Acidi* tractatio *duabus* solummodò *Intentionibus* innititur. Nempè primò, ut Aciditas *præparetur*, atque reddatur idonea, quò meliùs è corpore eliminetur. Secundò ut Acidum sic ritè præparatum evacuationibus debitis *expurgetur*. Altera sine alterâ scopum vix attinget; sed vis ambarum, alterius alteri opitulantis, affectus eorum Acutos citò ac tutò amovebit, atque vel diatheses morbosas Chronicas dictas haud parùm contemperabit.

Teneræ ætatulæ *Purgatio*, durante scilicet morborum Acutorum vigore, primâ facie discriminis plena, & suprà vires esse apparebit. Atqui emolumenti certitudo ex methodo jàm describendâ pro periculo faciendo apologiam optimam dabit.

Purgatio

Purgatio quidem ipſorum *Adultorum* febribus continuis laborantium eandem periculi ſimul ac audaciæ ſpeciem inexpertis præ ſe tulit. Veruntamen eventus ejuſdem auſpicatus, nuperis Medicorum aliquot imprimis peritorum experimentis plurimùm comprobatus eſt. Primus autem Catharſeωs beneficia *vel in ipſis Febribus* evulgavit incomparabilis ille Febrium omnis generis debellator, & Practicus inſigniſſimus Dominus D. *Sydenham*, qui in *Schedulâ* ſuâ *Monitoriâ* tribus abhinc annis typis mandatâ *Methodum* ſuam deditâ operâ expoſuit, ad Epidemicam hanc Febrim propulſandam, quæ etiamnùm graſſatur. Atque ita porrò exindè promeritus eſt, quòd nobis videtur, ut nullum unquam ſæculum (quamdiu medicinæ ars florebit) ejus nomen conticeſcat: nempè qui pariter Diaphoreticorum tàm apud noſtrates quàm exteros perperàm uſitatorum perniciem exitiabilem animo excelſo & virili detegere non dubitavit. In operibus ſuis jamdiu editis, nimirùm

in

in *Peripneumoniâ Nothâ* (morbo apud nos non ità raro) curandâ, ut & in aliis affectibus ingentem Cathartico-rum usum anteà inculcaverat; atque in *Postscripto* Operibus ejus universis pridem superaddito *Febris Hyemalis* nuncupatæ curam in *Purgando* unicè posuerat. Tantus scilicet viri ferè Septuagenarii, ac valetudine maximè infirmâ laborantis ardor in bonum publicum indignè tulit fato jàm in procinctu stante impediri, quò minùs Observationes suas circà hanc materiam omnibus numeris absolutas in *Aureâ illâ Schedulâ* tandem redderet.

Quòd verò *Catharsis* (quanquam inter Arcana Medica haud numeretur, atque mirabilibus Chymiæ vix quicquam debeat) sit omnium auxiliorum, quotquot ferax hominum Curiosorum inventio unquam excogitavit, reverà primarium, inducor quidem ut credam, ob hanc potissimùm rationem: nempè quia firmam corporis valetudinem vix quisquam obtinet, aut illæsam vel paulisper conservare

ſervare poteſt, qui alvum non habet de die in diem *Catharſi Naturali* mediocriter ſolutam: quæ quidem *Catharſis Naturalis* perindè eſt neceſſaria ad vitam ſuſtentandam, ac cibus & potus noſter quotidianus ad ipſum corporis nutrimentum. Neque enim ratio vivendi magis requirit, ut pars cibi melior & ſucculentior per venas lacteas tranſmittatur, ad debitum nutrimentum corpori præbendum, quàm quòd pars ejus craſſior & deterior (quæ nimis diu retenta halitus noxios, imò venenatos, ſursùm emittit) naturâ aut arte per ſentinam corporis expellatur. Et profectò eam gloriam ſibi ipſi *Purgatio* jure acquiſivit, ut, ex uſu vulgato, nomine *Medicinæ* ampliſſimo ſola omnium inſigniretur.

Septennio nuper elapſo mos mihi fuit in *Febribus Puerorum*, nec non *Infantum* vel minimorum, ſecundùm methodum jam laudatam *Catharſin* adhibere; licet id in Adultis negligerem: & quantùm res ex animi ſententiâ ſucceſſit nequeo facilè narrare.

Quam-

Quamobrem cùm primùm *Schedulam* præfatam attentè perlegiſſem, eâdem animi lætitiâ perfundebar, ac ſi inſignem aliquem favorem à Numine Divino me recepiſſe contigiſſet. Itaque facillimè adductus fui ad fæliciter experiundamMethodum Catharticam in Adultis, qui ex eâdem in Juniorum febribus ſucceſſus optatos ſæpiſſimè fueram expertus.

Prima autem *Indicatio* in curandis Infantum febribus eſt, *Acidum* ritè *Præparare*, quò meliùs id eliminetur. Atque Acida debere Præparari, antequam poterint cum ἐυφοείᾳ expurgari, facilè conſtabit, ſi naturam Acidi paulùm expendamus: nempè ſi incraſſandi & coagulandi vim, quâ idem pollet; ſi generalem obſtructiones pariendi cauſam ex iſto parente quàm ſæpiſſimè oriundam; ſi naturalem omnium liquorum, exceptis maximè ſpirituoſis, in Acidum putredinem; ſi moleſtiam illam maximam, quâ medici ſolent torqueri in iis curandis,quorum corpora acido humore

humore multùm ſcatent; ſed & præ aliis argumentis ſi tormina conſideremus, quæ Purgationes ſine corporis Præparatione debitâ exhibitas, in habitu in acidum vergente comitari ſolent.

Scio quòd vox illa, *Humorum Præparatio*, apud Autores complures legi poſſit. Atque finis propoſitus fuit, ut Catharſis tandem aliquando ſecutura eò fæliciorem eventum haberet. Nempè craſſos humores attenuare contendebant, fervidos temperare, obſtructas vias aperire, vel per poros cutis Diaphoreticis eoſdem impellere. Verùm utplurimùm huic fini neſcio quos Syrupos,aquas ſimplices deſtillatas, atque ejuſmodi nugamenta adhibuerunt,quæ Præparationi ſive Alterationi deſignatæ nihil prorsùs contulêre. Interim tempus, quod morbo acuto ſubjugando apprimè neceſſarium fuit, otiosè quidem, imò peſſimè abſumebatur.

Hæc verò qualis qualis *Præparatio* ortum ſuum, ut opinor, duxit à trito

illo, verùm non ſatis intellecto *Hippocratis* Aphoriſmo §. 1. *n.* 22. *Cocta, non Cruda, ſunt Medicanda.* Atque hujus magni Canonis in alienos à re ſenſus frequentem contorſionem fuiſſe cauſam haud minimam equidem exiſtimo, cur Medici tot celeberrimi multis retrò ſæculis ne hilum ferè ſomniârunt de Purgationis beneficio in Febribus Continuis. Nempè cùm Febrium primi inſultus (& maximè poſtquam ægrotantes lectulo calidiori fuerint aliquamdiu incarcerati,) Cruditatis ſigna evidentia ſæpiſſimè exhibeant, Medici aſtantes utut in Praxi aliàs egregiè verſati, ſtatim ad ſudorifica tanquam unicum Aſylum plerumque confugiunt, ad Catharſeωs autem mentionem non minùs ipſi quàm ineptæ nutrices magnoperè exhorreſcunt.

Nec me præterit, quòd Autores aliquot de Catharſi in Febribus, ſicut & de aliis ferè omnibus, diſputationes prolixas inſtituerint, ſed ſi rem ipſam paucis complecti liceat, potiùs ad implendam paginam, ad animum lectoris occupandum, atque ad doctrinæ

copiam

copiam oſtentandam, quàm ad veritatem ipſam ſive illuſtrandam, ſive determinandam verbosè collimârint. Magnum hujuſce ævi ornamentum & lumen, *Sydenhamius*, inſolitâ animi fortitudine ac ingenio non vulgari præditus, hanc rem de quâ alii planè verba dederunt, tùm ratione multiplici comprobavit, tùm factis, hoc eſt, Praxi ipsâ pleniùs abſolvit.

Præparatio humorum Crudorum in Febribus uſitata, per Alexipharmaca ac Sudorifica, magis ad humores Crudiores reddendos, quàm ad Coctionem veram introducendam ſpectat. Profectò iſta immaturam potius ad mortem præparant, dum Cruditates ex imis corporis partibus ſursùm ad Caput impellendo, Phrenitides, Convulſiones atque ejuſmodi deploranda Symptomata certo certius arceſſunt.

In principiis Febrium (ſive ſint Eſſentiales, ſive ſymptomaticæ) ſiquidem præ Coctionis lentâ expectatione evacuationes neceſſarias in cra-

ſtinum produceremus, tempus illud opportunum ſæpè irrevocabile celeri pede præterlabitur. Tempus illud, quo fundamentum omne Curationis ſecuturæ illicò jaciendum fuit, quo demùm vires conſtant, quo ferè ſolo evacuationes emolumento eſſe poſſunt, ſub Cardiacorum inſulsâ adminiſtratione, vel Chymicorum Febrifugorum fallaci experimento, paulatim fugit, atque æger nuperrimè athleticus, furibundus nunc denique redditus, miſerrimè perit. Adhæc affirmò, quòd non obſtante hominum cæco præjudicio, evacuationes opportunè celebratæ Urinam, quæ Cruda apparuit, ad Coctionem exoptatam, atque unà ægrotantem ad incolumitatis propiorem conſpectum citiùs ac certiùs ducat, quam quodlibet aliud, quantumcunque illud fuerit, quod nobis innoteſcit,humanii ingenii tentamen.

Præparatio igitur, de quâ nunc agitur, nequaquam eſt aggredienda *Sudorificis* propriè dictis, hoc eſt, corpus excalfacientibus, quæ nullo nomine

mine teneris Infantibus aut puerulis profunt fed multifariàm lædere deprehenduntur. Quandoquidem res prorsùs temperatæ Aciditatem prædominantem fecurè abforbebunt, ebullitionem paulatim lenient, atque Anodyna potentia ac tuta funt evafura. Talia funt: *oculi* & *chelæ cancrorum*, *teftæ oftreorum*, *concharum*, *os fepiæ*, *cortices ovorum*, *creta*, *corallia*, *corallina*, *margaritæ*, *mater perlarum*, *lapis Bezoar uterque*, *c. c. uftum*, *ebur uftum*, *os è corde cervi*, *rafura c. c. unicornu*, *bolus Armena*, *terra figillata*, *lapis hæmatites*, &c. Inter compofita, *pulvis è chelis 69. compofitus*, *lapis è Goâ*, *fpecies Confectionis de Hyacintho*, facilè primas obtinent.

Ante omnia hîc animadvertam, quòd, nè liberalitas Medicorum versùs egenos fummè neceffaria quoquo velo retardetur, pretiofa illa medicamina ex *Indiis* longè advecta (quantum in me eft obfervare) non magis benignos effectus edant, quàm quæ viliori conftant pretio, & quæ, in ufum humani generis multiplicem,

nunquam ſatis colenda Divini Numinis Providentia ubertim ſuppditavit.

Eapropter etiam *Magiſteria* lapidis alicujus pretioſi apud multos ampliſſimis præconiis celebrata, nullis ego laudibus efferre poſſum. Certè nativas quæcunque ſunt vires alienis commutârunt. Quæ potenter abſorbere Acidum apta nata priùs fuerunt, Acido-dulcia jam reddita, Arti planè debent, quod ad idem minùs valeant.

Nullam mentionem conſultò feci *Salium Volatilium*, ſive ſint *Oleoſa*, ſive *Spirituoſa*; non *Bezoardici Mineralis*, *Lunaris*, aut *Solaris*; non *Spiritûs ſalis Armoniaci*, non *Cornu Cervi*: quorum tamen Spirituum uſus haud prorsùs improbandus eſt vel in tenellis: nempè quia acidum abſorbendi facultate excellunt, verùm eos ſummâ cum cautione in tenellis uſurpandos eſſe, propter calorem non exiguum eoſdem concomitantem, adverti velim. Ideóque nec elogiis hîc ſunt prædicanda *Salia Lixivialia*, neque *Aquæ Cardiacæ* calidiores, quales

les *aqua pœoniæ composita, epidemia, cœlestis, mirabilis, cinnamomi fortis*, & similes qualescunque, nisi hæ minimâ quantitate aliis temperatioribus adeò diluantur, ut vis earum calefaciens sapori ferè insensibilis fiat. Etenim quæ corpus valdè calefaciunt, quocunque nomine honorifico ea nobilitentur, ceu pretium aliquod inæstimabile præ se ferant, ceu salutem ferè immortalem fronte durâ promittant, corpuscula puerorum, & multò magis Infantum, facilè colliquabunt, naturalem omnem calorem vel sensim depopulabuntur, vel in febrilem tandem vertent, ac denique tenerrimæ ipsorum ætatulæ non magis conveniunt, quàm lacticinia & panatellæ stomachum aratoris oblatrantem poterint compescere. Quibus ductus rationibus *Galenus* usum *Theriacæ* ipsius, utut ritè præparatæ, quam tanquam unam ferè omnium *Panaceam* amplissimis laudibus in cœlum usque sustulerat, Pueris tamen Sanctè interdixit.

Quòd prædicti Pulveres Temperati Acidum abſorbere ſoleant, eſt res ita vulgò nota, ut probatione nullatenùs indigeat. Quòd verò *Anodynorum* tutiſſima, ut & ſemper certa & indubitata in *Torminibus Puerorum* ea ſint futura, luculentiſſimè apparebit, ſi doſi multùm liberaliori quàm vulgari, hoc eſt, ſufficienti ad finem propoſitum exhibeamus. Adhæc, audacter eloquor, quòd prædicti pulveres rectè exhibiti Tormina eorum quæcunque, & inquietudines undecunque natas, niſi ob partium Principalium inſignius aliquod vitium nihil ſpei ex medicinis qualibuſcunque ſit reliquum, eâdem certitudine compeſcuerint, quâ certi eſſe poſſumus *Rhabarbari* vires Purgativas demùm futuras.

Si in violentâ aliquâ Inflammatione aut turgeſcentiâ humorum tantummodò ſex uncias ſanguinis Adulto detraheremus, cùm viginti ad minimum fuerint neceſſariæ, non eſt quòd Venæſectionem tanquam minùs propriam

priam Curationi inculpemus, ſed parcior illius Remedii potentiſſimi uſus eſt unicè incuſandus. Similiter ſi pulverum prædictorum uncia una aut altera fuerit requiſita ad ægritudines Infantum quibuſcum corripiuntur demulcendas, quid magni ex drachmæ unius aut alterius (eodem temporis ſpatio quo uncia fuit neceſſaria) uſu imperfecto, liceat expectare? Medicamentorum exquiſita notitia eſt exigua, nè dicam minima, pars boni & periti Medici. Uſus medicamentorum rectus ad intentiones Medicas integrè ſatisfaciendas, adaptatio tùm generis, tùm qnantitatis medicamentorum particulari ægrotantis temperiei, idque à morbi præſentis perſpectâ penitùs naturâ; dignotio temperamenti conſummata, & potiſſimùm in Adultis an ſit ſanguineum, an verò Melancholicum; an ſcilicet febris ſanguinem maximè exagitaverit, an verò Spiritus ex tumultu deficiant, & vires fuerint enervatæ: denique Diætæ recta inſtitutio, ſunt omnia longè excelſioris momenti ad Medicum Optimum ſtabiliendum,

liendum, quàm Præſcriptorum Medicinalium apparatus, undecunque collectus fuerit, numeroſiſſimus. Sin illud minùs verum fuerit, Pharmacopola Receptorum Doctiſſimus Doctorem eruditiſſimum in re Medicâ facilè ſuperabit, ipſum Pharmacopæum ſervulus garrulus confeſtim æquiparabit; nec non nutricula, aut ſaltem locutuleiæ & compotrices fæminæ libris Receptorum Hæreditariorum turgidis jamdiu locupletatæ, palmam tùm à Medico quantumvis docto, tùm à Pharmacopæo in Præſcriptionibus Medicis utcunque verſato, fortè fortunâ reportabunt.

Verùm ut inſtitutum proſequar, *Infanti anniculo Febricitanti*, aut *Torminibus* (ut plerumque fit) *excruciato*, hujuſmodi præſcriptionibus ſuccurrere ſoleo.

℞ Pulv. è chel. 69. comp. margar. pp. ā. ʒj. M. F. pulvis in vi. p. æ. dividendus.

Vel

Vel ℞. Bezoard. Orient. margar. pp. ocul. 69. pp. ā. ʒß. Specier. confect. de hyacin. ℈j. F. pulvis ſimiliter dividendus.

Vel ℞. Pulv. è chel. 69. ſimpl. ʒj. ocul. 69. pp. ℈ij. cochinell. gr. vi. M. F. pulvis tenuiſſimus in vi. chartulas dirimendus. Sumat unam quamprimùm, repetatur (ſi res urgeat) bihorio pòſt, ac deinceps quartâ quâque horâ, niſi ſomnus intercedat, per duos primos dies. Exhibeantur verò Pulveres, in cochleari Julapii ſequentis, ſuperbibendo cochleare alterum.

℞. Aq. lact. alexit. ℥iv. ceras. nigr. ℥ij. pæon. comp. epidem. ā. ʒij. Sacch. perlat. ℥ß. M. F. Julap.

Vel ℞. Aq. puleg. lact. alexit. ā ℥iij. Syr. caryoph. ʒvi. M.

Vel ℞. Amygd. dulc. excort. n. x. contund. in mortar. marmor. ſenſim affundendo aq. hord. aut. aq. lact. alexit.

alexit. ℔ſs. colatur. adde aq. cinnam. ten. ℥vi. Sacch. albiſs. ℥ſs. M. F. Emulſio.

Nonnunquam Julapio ſummè Perlato (omiſſis aliis) uti ſoleo, vas diligenter agitari monens, antequam effundatur.

℞. Aq. ceras. nigr. ℥iv. totius citri ℥ij. mirab. margar. pp. ā. ʒij. Sacch. albiſs. ℥ſs. M. F. Julap. Perlatum; de quo capiat cochlearia tria, ut priùs.

Sin moleſtâ Tuſſi opprimatur Infans, capiat ſubindè de Mixturâ aut Linctu quodam molliori cochleare dimidium, interim pulveres ſupraſcriptos parciùs aſſumens.

℞. Corallin. pulv. è chel. 69. ſimpl. ā. ʒjſs. Syr. capill. Ven. de althæâ ā. ℥j. de Balſam. Tolut. ℥ſs. aq. papav. rhæad. ℥ſs. ad diluendum M. Bolus Armena ſæpè talibus propriè admiſcetur, utpotè catarrhos in pulmones depluentes potentiſſimè ſiſtens.

Succus

Succus Pulegii, in quo calefacto ſolvitur ſaccharum candum, paucis remediis cedit. *Oleum amygdalarum dulcium* etiam optimè conducit, ſi palato infantuli paulùm arridere deprehendatur. Item *Sulphur vivum*, aut *flores ſulphuris* (mirâ exiccandi, penetrandi, imò & compactos humores in quâcunque corporis parte diſcutiendi, facultate præditi) acidum abſorbentibus additi, in habitu phlegmatico, maximè ſunt ex uſu. Neque enim *Sulphur* noxiam aliquam aut deleteriam facultatem obtinet (prout *Crato*, aliique egregii nonnulli viri immeritò quidem ſomniârunt) ſed potiùs vi alexipharmacâ, expulſoriâ, & corruptelæ humorum oppoſitâ, maximè valet.

Repetitio *Pulverum* prædictorum rarior, vel frequentior, non eſt exquiſitè definienda niſi pro ratione ſymptomatum, quatenùs aut mitiora ſunt, aut graviora. Id duntaxat repetam, tormina omnia, inquietudines, & vigilias Infantum, Teſtaceis aptè exhibitis æquè certò demulceri,

ac

ac dolores aut vigilias adultorum ipſis Narcoticis ad tempus tolli.

Hîc autem, qui vel Praxin Medicam mediocriter delibaverit, objiciat, quòd ejuſmodi *Pulverum* exhibitio nihil Novi præ ſe ferat. Cui duntaxat refero, ineptum quidem, inſipidum, parciſſimum eorum uſum, atque nulli omninò intentioni ritè ſatisfacturum, diu nimiſque fuiſſe pluribus notum: atverò neque tàm repetitam, neque tàm magnam eorundem doſin, neque ſubſequentem purgandi neceſſitatem fuiſſe hactenùs literis conſignatam. Nota eſt fabella (quàm & quicunque volet ad rem hanc noſtram transferat) de lepidò quodam, qui cùm aſtantes gloriosè provocâſſet, ut ovum alterutri extremo immobile collocarent, neque quiſquam eorum, varia tentans, myſterium penetrare valeret, ipſe utrumlibet ovi extremum mediocriter frangens, admirationem omnem derepentè tollebat, & ſimul riſum commovebat. Id quippè cognitum, toti ſodalitio jam fuit facillimum.

Tertio

Tertio die à quo ſum advocatus, niſi *Variolæ*, *Morbilli*, aut *Febris Scarlatina*, caput attollant, purgandum eſſe præcipio, nempè *infantem unius anni*, in hunc ferè modum:

℞. Syr. de cichor. cum rheo ʒij. rhabarb. el. pulv. gr. xv. aut ℈j. aq. lact. alexit. ʒj. vel cinnam. ten. gut. *xxx*. ad diluendum. Miſce.

Vel ℞. Syr. de rhamn. cathart ℥jß. vel ʒij. pulv. diaſen. gr. viij. M.

℞. Pulv. *Comit. Warvicens.* in nuperrimâ editione Pharmacopœiæ *Londin.* deſcripti, aliis pulv. *Cornachin.* gr. vi. Sumat in cochleari aq. ceras. nigr. ſacchari tantillo edulcoratæ.

℞. Amygd. dulc. excort. n. iij. Contund. in mortar. marmor. ſenſim affundendo aq. hord. aut aq. alicujus ſimpl. ℥j. vel ℥jß. colat. diſſol. mann. opt. ʒiij. vel ℥ß. M. F. Emulſio cathartica.

℞. Elect.

℞. Elect. lenit. ʒij. vel iij. ſolve in aq. lact. alexit. ℥j.

In ſymptomatis ἀτόποις, ex ſummâ humorum putredine oriundis, ſæpè ex uſu eſt *Æthiopis Mineralis* inferiùs deſcripti grana vi. vel Mercurii dulc. gr. iiij. admixta in mortario vitreo, cum florum ſulphuris tantundem, in Syrupi alicujus grati cochleari parvo, nocte catharſin præcedente, exhibere.

Si ægrotus infans ad tres vel quatuor annos jam aſſurrexit, vel ſi Dentitionis negotium ſit maximâ ex parte abſolutum,& præſertim ſi lumbricorum aut putredinis humorum gravioris aliquamdiu contractæ ſit ſuſpicio aliqua notabilis, Bolus ex iſtiuſmodi præparationibus apprimè conveniet, atque poteſt confici, cum mivâ cydoniorum, vel cum cortice citri condito, per ſetaceum trajecto.

Ejuſmodi Boli illis haud parùm conducunt, quorum alvum eſt vulgò con-

conſtipata, & medicamentis difficiliùs ſolvitur, utpotè Præparantes, quò Catharſis manè inſequenti inſtituenda faciliorem ac meliorem protinùs edat effectum.

Nonnunquam etiam regioni umbilici *Emplaſtrum* ſequens, aut conſimile, adhibendum impero.

℞. Aloes Succotr. ℥j. fol. ſabin. ſummit. centaur. min. flor. chamæm. pulverat. ā. ℈j. terebin. Ven. qs. f. Empl. cujus margini illinatur paulum Emplaſtri è Cymino, quò meliùs parti adhæreat. Interdum & cæteris Colocynth. ℈j. addere licet.

Nullum omnium medicamentorum Purgantium novi magis accommodum ætati puerili, magiſque ex ſe innocuum notiſſimo, atque uſitatiſſimo *Rhabarbaro*, quod febrium tenellorum materiam blandè admodùm, & tutò ſubtrahit, quod ventriculum, imò & totum corpus vitioſis humoribus prægravatum, tùm leniter expurgat, tùmque ſtrenuè corroborat,

quodque eo nomine infantibus, pueris, prægnantibus, ſenibus, & ex morbo aliquo jam imbecillis, maximè quidem convenit. Titulum *Hieræ Rhaqarbarum* profectò æquiùs meretur, mirè collaudatâ apud veteres,nec non à recentioribus etiamnùm celebratâ, & in Pilulis omnibus Officinalibus locum primum, ſive baſin, tenenti *Aloe*, quæ ob amarorem ſuum inſignem non exiguam laudem quandoque poſtulat, verùm ob acrimoniam, corroſionem, & calorem quem corpori ſummum impertit, aliquam ſubit, nec immeritò, infamiæ labem.

Ab operatione Lenitivi alicujus purgantis, Pulvis prioribus conſimilis eſt veſperi injungendus, & poſteà repetendi ſunt ter vel quater in die, temporibus opportunis, pro duabus aliis Nyctemeris ; & rursùm tertio die iteranda eſt Purgatio, cujus quantitas tunc demetienda eſt pro ratione operationis prioris.

His ritè peractis plerumque ceſſant graviora omnia ſymptomata, vel ſaltem

tem multùm leniuntur, ut proindè in vado jam res ſit, quæ in extremo diſcrimine paulò antè fuerat.

Pueris aliquantùm provectioribus eadem Methodus (ſub quâcunque Formâ perficiatur) humores primùm Præparandi, dein Expurgandi, tutiſſimo uſui eſſe poteſt, proportione alterutrius medicamenti, ſecundùm Ætates, diligenter obſervatâ.

Notandum eſt, quòd prima Catharſis quam Pueris Febricitantibus adhibemus, ſit non tantùm è Lenitivis, verùm etiam doſis eorum plerumque ſit mitior, quàm aliàs fieri debet; quodque nocte primam Catharſin præcedenti Enema mitiſſimum è lactis vaccini unciis quatuor ſaccharo dulcorati, & ſalis tantillo addito in alvo aſtrictâ, ſit nonnunquam injiciendum.

Inſuper ad vim primæ iſtius Purgationis accelerandam, atque defectum medicamenti Cathartici (ſiquis tunc ſit) ſupplendum, *Cryſtallorum*

Tartari ſcrupulus unus, aut alter, in cochlearibus aliquot juſculi avenacei tenuioris, aut ſimilis, ſolutus, tutiſſimè atque efficaciſſimè exhiberi poteſt.

Verùm imprimis cavendum, quòd *Cryſtalli Tartari* ſinceri, & ritè præparati, in uſum vocentur, non autem adulterini iſti, & vulgò venales, quorum pretium ferè idem eſt, ac *Tartari* ipſius *Crudi*.

Si Infantem carnoſum, obeſum, aut temperamento humidiſſimo atque in acidum degeneri conſtantem,ægrotatio aliqua difficilis (idque tempore brumali potiſſimùm) corripiat, ut putredo acetoſa duabus Purgationibus in hunc modum exhibitis nequeat in totum ſuperari, tunc in eâdem methodo ad vicem unam aut alteram adhuc perſiſtere oportet, donec ægritudo omnis penitùs evaneſcat: niſi quòd diei unius aut alterius intervallum præfatis diebus, in quibus Pulveres Acidum alterantes erant exhibendi, debeat ſuperaddi.

Nec

Nec incommodi quicquam obſervare unquam potui ex toties repetitis Purgationibus in temperie contumaciſſimâ, ſed vires priùs enervatæ gradatim redintegrari ſunt ſemper viſæ.

Id ſolummodò cavendum in Puerulis Purgandis, quòd nulla unquam occaſio, quæcunque ea ſit, viribus fortiorem Catharſin iis adhiberi poſtulet.

Quamobrem hîc præterire non poſſum quæ maximus rei Medicæ magiſter, *Hippocrates*, in libro *de Medicamentis Purgantibus* ſcitè, ſed minùs rectè intellecta, ediſſerit: *Quicunque igitur à febribus fortibus corripiuntur, his medicamenta purgatoria dare non oportet, donec remiſerit febris. Sin minùs, ſaltem non intrà quatuordecim dies. Carnes enim ipſorum & ventres, quùm calidi ſint, medicamentum aſſumunt, & nihil depurgantur, & febris major fit, & color evertitur, & morbi regii ſpeciem præ ſe*

 ferunt.

ferunt. Commotâ enim bile, & non purgatâ, non ſorbere vult æger, neque bibere, ſed omnia abominatur, & plerumque perit. At ſi hâc die ſuperſtes maneat, & unà cum purgatione remittat febris, ſanus fit. Quapropter in febribus vehementibus medicamenta purgatoria exhibere non oportet. Verùm ſi alicui opus fuerit, infuſum per Clyſterem adhibere potes, quotieſcunque volueris. Hoc enim minoris periculi eſt.

In his verbis Magiſtri noſtri Obſervandum eſt. 1. Eum verba facere de *Febribus Adultorum*, quæ *fortes*, vehementes, atque Ardentiſſimæ eſſe ſolent, non verò intelligenda eſſe de *Febribus Infantilibus* aut *Puerilibus*, cujuſmodi ſunt naturâ *mites*, & minùs ardere aptæ. 2. *Medicamenta Purgantia* ſui temporis fuiſſe vehementia, *fortiſſima*, nec non dicta Deleteria, ut *Elaterium*, *Colocynthida*, *Helleborum*, & ſimilia; noſtrorum verò Lenitivorum pleraque Mitiſſima, imo maximè Temperata, ſi non quædam actu *Frigida*, fuiſſe ejus ſæculi ſapien-

ſapientibus adeò incognita, ut *Antipodes*, ut *Novum Orbem*, ut denique *Artem Typographicam*. 3. *Hippocratem* loqui de Febribus in naturali ſuo ſtatu, & ſibi aliàs permiſſis, ſicut & deſcriptiones ſuæ Morborum Epidemicorum veriſſimè atque accuratiſſimè ſeſe habent; non verò de Febribus intelligi ipſum fas eſt, quatenùs Ars futurorum ſæculorum, & maximè præſentis hujuſce ſeculi, utcunque invidis præſentia malè audire ſolent, provectior quidem & maturior (quod poſteri gratâ memoriâ, nî maximè fallor, recolent, & facilè confitebuntur) tandem dedicit, eas ad purgandum ritè Præparare, atque earum truculentiam liberaliori Adultorum venæſectione, die præcedenti catharſin habitâ, multùm temperare, aut etiam perdomare. 4. Conſiderandum eſt, *Hippocratem* hìc docere, quòd ſi Febre detentus medicamentum Catharticum aſſumat, atque ejus diei periculum fortè effugiat, ipſe ſtatim, id eſt, *eâdem ipsâ die* in ſanitatem incolumis redeat. Quod verum quidem eſſe, & Pueros Febricitantes

tantes eâdem ipsâ die, ab operatione primæ Catharſeωs abſolutâ, ſymptomata febrilia univerſa, (id autem imprimis tempore verno aut æſtivo) ſtatim excuſſiſſe ſæpè ſæpiùs vidi.

His itaque præmiſſis dico, *Hippocratem* rectè ſentire, de Purgantium medicamentorum deploratis affectibus, prout *Pharmaca* ſui ſæculi *fortiſſima* in *Febribus Ardentibus* imperitè, nempè *Venæſectione* haud præmiſsâ, exhibebantur. Atverò ſi in Adultis, & præſertim Sanguineis, aut Athletico temperamento donatis, die Catharſin præcedenti, ſanguis liberali manu detrahatur, atque Lenitiva noſtra proximâ exhibeantur; aut ſi Juniorum corpora Teſtaceis, & ejuſmodi acidum contemperantibus Præparentur, quò meliùs cauſa Febris primaria radicitùs expurgetur, via ad ſanitatem celerior, imò ſecurior ſternitur, quàm Cardiacis aut Diaphoreticis quibuſcunque fieri poteſt.

Videtur autem mihi (ut id obiter dicam) ea eſſe vera & principa-

lis

lis ratio, cur *Catharsis* apud Medicos benè doctos in Acutis Morbis hactenùs ità malè audiverit: nempè quia iidem *plaustrum equis*, ut aiunt, *præponere* solerent, hoc est, Catharsin Venesectioni præmitterent, aut saltem posthabitâ sectione venæ, ubi apprimè necessaria fuerit, Catharticum solum, idque è fortioribus, temerè propinarent.

Quod ad *Venæsectionem Puerorum* attinet, quamvis materiæ Febrilis in Pulmones metathesis insignior, & *Tusses Convulsivæ*, eam in minimis Infantibus quandoque exigant, tamen apertè constat, eam non esse medicinam iis naturâ consentaneam, neque magis huic tenerrimæ, quàm decrepitæ ætati accommodam. Et proindè minimè necessarium duco ejus auxilium implorare in quibuscunque Infantum affectibus, nisi in Tussibus istis Convulsivis, vel ubi Febrim subitò exortam Tussis importuna concomitari solet: nisi & in Contusionibus gravioribus, quæ nonnunquam contingunt. Etenim raròaut nunquam

Infan-

Infantes victu tenuiori & minimè lauto nutriri soliti verâ Plethorâ (utcunque fuerint floridi) laborare sunt habendi. Humiditas iis inest, quâ diffluere omnes solent, atque ejusdem Humidi in Acidum præternaturalis ac facilis conversio, est omnium illis ægritudinum causa. Neque credam, sanguinem corpore eductum posse Humidum temperamentum, idque præsertim in Acidum jam degeneratum, propriè corrigere.

Sunt qui pertinaci Contradicendi cupiditate ducti, omnimodum mittendi sanguinis usum, vel in Adultis, incusant aut reformidant. Nimirùm hi sunt *Helmontii* illius nunquam iracundi, & rationi medicandi veteri semper amicissimi, sequaces discipuli; *Arcanorum* tantorum fortunati hæredes, ut nec Ars Medica, nec Respublica eorundem Notitiâ unquam fuerit digna. Nimirùm & hi sunt qui *Chymiæ* cujusdam non vulgaris, Medicis omnibus peritis planè ignotæ, quæ non nisi mirandos effectus producere solet, *Adeptos* & *Philosophos per ignem* sese venditant. *Testa-*

Teſtacea omnia validè exiccant, eâque de causâ affectibus ab humiditate nimiâ pendentibus, ſicut & naturis eâdem abundantibus, propriè conveniunt. Puerorum autem temperies humidiſſima eſt, eò quòd omnium molliſſima. Quin & leviuſculculâ aſtrictione ſunt eadem prædita, quæ uſtione deperditur, quanquam uſtio calorem, imò & acrimoniam non exiguam impertit, quod in Calce vivâ, ut & in Chymicis quamplurimis medicamentis, manifeſtò apparet. Cæterùm & Aciditatem potentiſſimè obtundunt, quæ humiditatis aqueæ putredinem perindè ſequitur, ac ignem calor. Porrò *Teſtacea* nullam calefactionem teneris corpuſculis præbent, quâ potiſſimùm conſideratione ductus eorum uſum omnibus aliis medicamentis in Puerulis curandis longè antepono.

Sed eſt & aliud, propter quod hujuſmodi *Teſtacea* in Pueris tractandis prædico. Ventriculus ipſorum fermento quodam voraci, nè dicam inſatiabili,

ſatiabili, imbuitur, cui tantiſper compeſcendo Liquida ſola minùs valent. Siquidem aut obtundi debet Butyro orificio ventriculi ſuperiori diu innatante, aut panatellis, vel fartis farinaceis, haud ità confeſtim ventriculo depulſis, nutriri diſcupit. Atque ægrotantes Puerulos non ſemel obſervavi vix aliâ causâ langueſcere, quàm quòd eos Nutrices *victu tenuiori ac nimis liquido* reficere ſolerent. Quapropter *Teſtacea* multis nominibus Puerorum naturæ ſunt idonea, neque impreſſionem ſive alterationem quam in ventriculi regione faciunt, ità celeriter ac liquida medicamina quæcunque deperdunt.

Ut nihil dicam de *Avibus* quamplurimis *Picâ* ſive appetitu depravato (quod Pullariis notum) debilitatis, quæ arenâ cibo inſperſâ, atque unà deglutitâ citò convaleſcere ſolent.

Teſtaceorum nomine, non ſolùm propriè dicta intelligi, ſed & *Corallia*, *Cretam*, *Corallinam*, *Bezoar* utrumque, & ſimilia, eâdem ferè facultate Acidum abſorbendi conſpicua,

cua, & naturis affinia, licet pleraque ſtirpis prorsùs alienæ deſignari volo.

Hujuſmodi medicamènta quidem diu in uſu Medico fuerunt, verùm uſus eorum rectus, & naturæ puerili maximè accommodus, aut nullatenùs innotuit, aut opem ferè nullam hactenùs tulit. Perminuta enim illorum doſis planè effecit, ut ad alia minùs tuta, imò naturæ puerorum contraria & noxia (intelligo *Opiata*) quilibet Medicorum, in Vigiliis & Doloribus compeſcendis, jamdiu tranſiret.

Atque hîc me non fugit ſcomma quoddam ſuper hâc re à Medico celeberrimo in me olim miſſum. Nèmpè cùm ad ſubveniendum Puero Nobili, maximarum facultatum hæredi, curæ meæ demandari ſolito, & febre periculoſiſſimâ tùm langueſcenti, meo monito accerſeretur, atque ille *Narcotici* exhibitionem ſtatim proponens, me ejuſdem uſui maximè reluctantem inopinatò offenderet, *tu* inquit, *more exoleto, non hodierno, ſi ita ſit animus,*

animus, *medicinam facere videris*; cui ego: neque, ut mos inceſſit, Pueris medicinam quidem aut facio, aut unquam me facturum credo. Cùm enim ex prædictorum uſu, non minùs certus ſim, imò longè certior (nî plurimùm fallor) & ſaltem tutior, in Torminibus compeſcendis, vigiliis ſublevandis, doloribus quibuſcunque leniendis, & denique in diarrhœis ſiſtendis, ac eſt quilibet alius (quantumlibet *Narcotica* vulgò æſtimantur) cum maximo vitæ diſcrimine, per id genus medicamenta.

Nullus, quod ſcio, *Opiatorum* inſanus admirator eorum uſum in *Debilibus*, imò *Debiliſſimis* naturis unquam laudavit; licet in eiſdem nonnulli *Opiatorum* uſum tacitè perſequerentur. Nempè Proverbium illud animo tenaci fortè complectentes, quòd *Mortui obmuteſcant*. Verumenimverò cùm Pulſus juniorum ſit debiliſſimus, temperies naturâ tenerrima, & vires ſint admodùm infirmæ, neutiquam mihi conſtat, cur incertis & periculoſis medicamentis, quando tutiora,

tutiora, imò tutissima sint æquè in promptu, ægrotanti Puerulo subvenire contenderemus.

Adjiciam & illud, quòd ex quo mihi abundè innotuit *Testaceorum*, atque ejusmodi, vis prorsùs *Anodyna*, imò *Infantibus Soporifera* (dummodò dosi ad finem attinendum requisitâ tùm exhibeantur, tùm repetantur) vix quæpiam eorum ægritudo, quantumvis dolorifica, minimam *Narcoticorum* propriè dictorum delibationem postulare mihi visa est.

Ut autem in nullis Infantum affectibus pharmacia *Opiatica* est probanda, ita neque in eisdem *Medicamentorum Calefacientium* (quantumlibet nomine *Cardiaco*, aut *salutifero* vulgò inscribantur) usum, saltem liberaliorem, laudare unquam possum. *Cardiaci* nomen affabrè, & singulari artificio inventum fuit, ad mulierculas omnes blandè demulcendas, ad facilem captum ruricolarum sæpè à medicis peritis longè habitantium, atque à bonis in viciniâ matronis medicinam

dicinam Eleemosynariam cum laude facientibus *Cardiaca* ad omnes morbos reportantium, & denique ad Ignorantes universos summâ oblectatione nunquam non perfundendos. Quis enim ex *Cardiaco* propinato malum aliquod suspicetur? Et tamen res est aliquantùm dubia nonnullis emunctæ naris Medicis, *an* eorum qui citrà violentiam diem obierunt, *plures ex Morbis vel Cardiacis reverà interierint.* Quicquid enim morbi symptomata exasperare solet, sitim auget, linguam aridam facit, aut quoquo modo febrilem flammam intendit, naturis omnium tenerrimis, & vires illatæ injuriæ ferè nullas opponentibus minimè quidem convenit. Et profectò diversa nocumenta, nè dicam exitialia, ex regimine puerorum Calidiori iterùm atque iterùm suprà adverti, cùm ex usu Temperatorum prædictorum, quotiescunque is fuerit, nè unum quidem incommodum observare unquam licuerit.

Hîc Objiciet aliquis, quòd ex durâ, & penè Saxeâ medicamentorum præ-

prædictorum ſubſtantiâ, *Obſtructiones* neceſſariò progignantur, quòdque res ejuſmodi indolem Puerorum tenerrimam, & vias omnes minimas, propter partium exiguitatem, procliviores Obſtructionibus reddere debeant.

Cui dubitationi quò meliùs ſatisfaciamus, conſiderandum eſt, *parentem Obſtructionum* ſolennem & legitimum eſſe *Acidam Intemperiem*, quam ſæpè contrahere ſolent *Infantes*, ex ipſâ Aeris frigiditate, atque ex temperamenti ſolâ teneritudine, utut victûs tenuiſſimi, ac limpidiſſimi ratione utantur. Ideò & quæcunque *Acidam Intemperiem* corrigunt, contemperant, aut obtundunt, & Coagulationes ſoluere apta nata ſunt (quod imprimis ejuſmodi res faciunt, & ſine caloris tantilli additamento) Obſtructionibus ſubmovendis, & reliquæ ſymptomatum catervæ ex hâc anſâ pendentium citò devincendæ maximè ſunt idonea.

Alii fortaſsè crimini dabunt, quòd abdita, & in Scholis Medicorum

jamdiu celebrata de *Crisibus* doctrina interim negligatur, quòdque *Dierum Criticorum computatio* veteribus ad unguem instituta, & ab iis, qui res minùs intelligibiles maximè admirantur, etiamnùm prædicata, in oblivionem nobis abeat. Subjicio igitur, cùm *Crisis* sit repentina mutatio in morbo facta, vel ad salutem, vel ad mortem, eam, quatenùs summâ diligentiâ observare licuit, ab ipsâ Curationis Methodo (idque maximè in tenellis, de quibus hîc res agitur) in totum pendere, atque à solertiâ artis vel imperitiâ aut accelerari, aut produci. Etenim cùm Evacuationibus generalibus tempestivè adhibitis Curatio principaliter innitatur, Cruditates febrim committentes citiùs, quàm aliàs fieri solet, concoquuntur, pars materiæ morbificæ statim eliminatur, & reliqua viribus impar medicamentis deinceps administratis faciliùs cedit. Atverò cùm *Diaphoreticis*, & *Cardiacis* dictis exagitari soleant humores, aut in majorem confusionem spiritus quotidiè subvertantur, atque res permittatur solis *Enematis*

matis, quæ ultrà craſſa inteſtina integris viribus nunquam tranſgrediuntur, uti *Concoctio*, ita *Criſis* ipſa, jure merito poſt nimioperè doctam & ſolennem medicamentorum quamplurium pompam ferò, unò tardiſſimè eſt expectanda.

Ut verò finiam, *Criſis* nihil aliud quidem videtur, quàm ultimum naturæ conamen reliquis omnibus viribus materiam morbificam per locos convenientes tandem evacuare. Idque apud nos ſæpiſſimè contingit per *Sudores*, nimirùm ob præpoſterum regiminis calidioris uſum. Fit etiam ſæpè per *Hæmorrhagiam*, per *Alvi fluxum*, per *Vomitum*, & nonnunquam per *Urinas*. Quæ omnia concludere efficiunt, quòd Natura ipſa, Medicorum Optimus, & Sapientiſſimus, nullam aliam Febres judicandi rationem, niſi quæ debitis *Evacuationibus* perficitur, aut vult nnquam intelligere, aut conari.

Multa nuperis hiſce temporibus variè ſunt conſcripta, atque argu-

mentis diſceptata, de inſigni *Præcipitantium* uſu in medicinâ, quaſi omnes ægritudines quibuſcum homines conflictantur facillimè abigerentur, ſi *Præcipitantis proprii* & *Specifici* cuique morbo maximè accommodati dignotionem exquiſitam nos haberemus. Notandum eſt autem, nos impræſentiarum agere de *affectibus Puerorum acutis* & febrilibus, qui vitæ eorum derepentè interminantur, non verò de *Chronicis*, qui medicanti longas dant inducias, atque novas rerum facultates curiosè experiri tutiùs permittunt. Rursùm *Præcipitatio* eſt ſeparatio particularum craſſiorum, quæ vi ſolventis Acidi in liquore aliquo claro imperceptibiles ſuſpendebantur, aſt ope acidum infringentis, vinculis jam ſolutæ, ad fundum depelluntur. Porrò *Cruditas*, quæ in febribus apparere ſolet, nobis quidem videtur eſſe prædominantis Acidi genuinus effectus: *Coctio* verò acidi multùm infracti, atque naturæ vincentis ſignum. Et proindè *Catharſis* arte ſollicitata Cruditates ſursùm priùs latas versùs fundum corporis

corporis deorsùm impellit, & videtur præ omnibus aliis medicamentis propriè *Præcipitare*, quò eædem per alvum vel urinas tandem exonerentur. Quinetiam quodcunque aliud medicamenti genus (tametsi Speculatores, Philosophos se nuncupantes, longè aliter sentiunt) *Præcipitandi* rationem aliquam habet, vix aliam ob causam, nisi quatenùs quodammodò *Catharticum*, illum effectum unquam producit. Neque enim *Præcipitatio* in corpore diversiformi, atque totidem succis & humoribus, tot ductibus & anfractibus constanti, eâdem aut celeritate aut certitudine transigi posse intelligenda est, quâ Præstigiator Chymicus instillationibus varii generis in suos liquores, vel colorum mutationes planè admirabiles molitur, vel Præcipitationes dictas *Magisteria* quantociùs conficit. Quandoquidem igitur *Febris* partes vitales, & maximè superiores, intentare solet, neque experimentis incertis aut periculosis moram aliquam relinquit, prudentis medici certè erit, quâ potest efficaci methodo, materiam fe-

 brilem

brilem non modò levioribus aut fictitiis *Præcipitantibus* demulcere, quin & veris & genuinis, hoc eſt, *evacuationibus* opportunis, quamprimùm fieri poteſt, radicitùs extirpare.

Cùm verò per plurimos Medicos famæ celebritate admodùm conſpicuos, jamdiu, imò etiamnùm, ſerpſerit conſuetudo fugam omnium ferè Febrium *Sudorificis* maturandi, non abs re erit hîc pauca quædam eò ſpectantia nunc ſubnectere.

Ut primùm quempiam *febre Epidemicâ* correptum vident, de *Malignitate* neſcio quâ protinùs ſomniant, atque *alexipharmacis* & *diaphoreticis* haud parùm calidis *Malignitatem* illam propulſare indeſinenter contendunt. Interim *febris* ex ſuâ naturâ ſæpiſſimè mitis, nec mali omninò moris, ex ipsâ Methodo *verè Maligna* (ſi qnæcunque alia) ſolet effici. Etenim cùm ſerum ſanguini per venas & arterias transferendo debitum *Sudorificis* importunis ità penitùs exhauriatur, nil mirum eſt craſſiores ſanguinis

ſanguins partes in motu ſuo interrumpi, ac quodammodò ſtagnare; *Pulſum* exindè debilitari, atque inæqualem, undoſum, tremulum, formicantem, aut intermittentem reddi; *Urinas* inſuper eâdem de causâ pauciſſimas eſſe, aut Cruditatis ſummæ indicia exhibere; ac denique notas *Malignitatis* primarias, nimirùm *Petechias*, *Maculas Purpureas*, & quandoque *Stigmata Peſtilentialia*, (varios *Gangrænæ* fientis aut facti gradus) ſeſe oſtendere ſolere. Nempè habitus corporis humido multo priùs perfuſus, & benigno calore conſtans, ſub regimine calidiori ſtatim exareſcit, aduritur, atque æſtu acerrimo prorsùs torretur: ut proindè neque lymphæ irrigandis continuò partibus deſtinatæ copia ſufficiens reſtet, neque ſanguis craſſior jam redditus, & paſſim ſtagnando idoneus, per vaſa circuitioni perenni ad vitam ſuſtentandam neceſſariæ inſervientia ampliùs fluere aut moveri poſſit.

Illis autem qui *Malignitatis* infælicem notionem & retinere volunt, & cæcè deperibunt (utpotè nomen funeſtos Ignorantiæ Epidemicæ effectus tutiſſimè celans) propono conſiderandam communem *Turcarum* Praxin, à Mercatoribus fide dignis mihi concreditam, indoctam quidem, ſed verè rationalem, quinimò naturalem, in curandâ ipsâ *Peſte Malignarum* omnium *Febrium* facilè principe, per *ſucccum limonum* in omne juſculum liberaliùs inſtillatum, per fruſta *limonum* ſaccharata ore frequenter maſticata, & per potum apud eos vulgatiſſimum, dictum *Sherbett*, hoc eſt, per ipſum regimen frigidiſſimum: utpotè quibus *Mithridatium*, *Theriaca Andromachi*, *radix Serpentariæ Virginianæ*, & cætera noſtrorum remedia calidiſſima, *Alexipharmaca* nuncupata, bonis anſpiciis ſunt planè incognita, aut in nullo numero ſaltem habentur. Neque igitur mirum eſt, *Peſtem* (cujus terror noſtratium animos fulguris adinſtar longè latéque percutit) apud ipſos nonnunquam

quam minorem hominum ſtragem facere ſolere, quàm mitem aliàs febrim iis in regionibus in quibus graſſatur Doctrina.

Argumentum eſt infidum, & vel puero dignum, quo medici nonnulli, ad partes *Malignitatis* tuendas, uti ſolent, quòd ſcilicet *Febrium* quarundam natura rectè ſtatuatur *Maligna*, quoniam eædem ſunt ſæpè *Contagioſæ*. Nam ſi *Contagium* neceſſariò indicaret aut probaret exiſtentiam *Malignitatis*, conſequeretur *Scabiem* ipſam morborum *Malignorum* numero fore accenſendam. In quo tamen morbo nec vires concidunt, neque appetitus proſternitur, nec Pulſus, aut Urina quicquam à ſaniſſimis diſcrepant; ac denique in quo functiones tùm animales, tùm naturales conſtant, & rectè fiunt. Certè *Contagio* aliquo non carent morbi, quotquot inſignem *inflammationem* in ſe habent: ut *Peſtis* ipſa, de quâ jam loquor, ut *Variolæ*, ut *Morbilli*, ut *Tuſſis Infantum Convulſiva*, & cæteri id genus morbi, qui inflammationi intenſiſſimæ originem ſuam debent. Quod

Quod ad *Sudorifica* in febrientibus attinet, haud inficias eo, *Sudores* ſive Naturales, ſive Arte ſollicitatos, in primis Febrium inſultibus (cùm pori cutis incipiant occludi, cùmque ſenſibilis aut inſenſibilis perſpiratio corporis plurimùm impediatur) nonnunquam maximi è re fore. *Sudorifica* autem, quæ in uſu eſſe debent, ſint *Temperata*, non ea quæ incendium internum promovent. Neque ſint tàm *Sicca*, & Pharmaceutica, neque etiam tàm ſpirituoſa, qualia flammam flammæ admovent, quàm *Liquida* & culinaria, quæ materiæ copiam ſudoribus proliciendis ſupplere poſſunt, quæque ob calefactionem externam, non ob calorem ſuum ingenitum ſudores provocant.

Rem unam hîc notatu non indignam, nec à ſcopo noſtro prorsùs alienam, nolo prætermittere. Ea nimirùm *Febris*, quæ anno jam præterito graſſata eſt, & cujus Hiſtoriam nunc breviter tradam, *Malignæ* etiam nomen, apud Medicos quoſdam Dia-

Diaphoreticorum uſu notiſſimos, fortè aſciſcebat.

A mediâ parte menſis *Maii* anni ultimò elapſi ad aliquot ſeptimanas, *Febricula* quædam (quâ ægrotantes de leviuſculis doloribus ſingulos eorum artus per vices tentantibus, de dolore etiam Capitis frontem imprimis corripiente, atque de Vertigine quâdam maximè conquerebantur) adeò Epidemicè invaleſcebat, ut nullam ſimiliter, quâcunque ex causâ, aut quâvis anni tempeſtate, hactenùs obſervaverim. Integræ familiæ quamplurimæ eâdem febri pariter corripiebantur, ut vix uni è multis procellam illam generalem effugere contigerit. Inſultus autem hic febrils ità Epidemicus ex varietate ipſius tempeſtatis anni tunc temporis pendere mihi planè videbatur, æſtu aliquot dierum intenſiſſimo in frigus derepentè mutato, perſpiratione corporis ſenſibili tunc impeditâ, & poris qui apertiſſimi fuerant ex improviſo occluſis. Illud verò ſuper hâc re advertam, nunquam tot homines ſimul

ægrotâſſe

ægrotâſſe, nunquam pauciores fuiſſe fato perfunctos. Eâ quidem febre laborantes, methodis tàm congruis quàm abſurdis, nimrùm venæſectione, catharſi, ſudorificis, adminiſtrationibus omnibus muliebribus, culinaribus, aut medicinalibus, domi aliquantiſper continendo, foràs in aerem prodeundo, equitandi exercitio aut alio quocunque, imò perturbàtione omni & curâ paululùm vacando, ac denique nihil quicquam aut quodlibet agendo, in univerſum ferè omnes convaleſcebant. Siquos autem mitiſſimo illo morbo malè mulctari accideri, adoleſcentes fuerunt & juvenes, fervidiori temperamento donati, atque ſudorificis calidiſſimis ultrà modum laceſſiti. Quod in hâc re notandum reſtat, extimeſcendum eſt nobis, naturam hujuſce febris ità mitem ac benignam, tàm impropriis quàm ſalutaribus remediis facilè propulſatæ, effectus diros atque funeſtos poſthæc fortè habituram: nempè optatum illum ſucceſſum fruſtrà expectantibus bonis illis mulieribus, & gregalibus medicaſtris, ex cardiacis

ſuis

ſuis & neſcio quibus ſudorificis (cùm alia tempeſtas anni curationi fuerit planè adverſa, & febris quæpiam truculentis admodùm ſymptomatis ſtipatam ſeſe oſtenderit) quem tempore vernali, & cæptis quibuſcunque plurimùm favente, atque in febre omnium mitiſſimâ, priùs viſi ſunt experiri.

Priuſquam exempla aliquot Curationum methodi noſtræ beneficio peractarum libeat proponere, paucula quædam adjiciam, quæ ſymptomata infantum magis uſitata reſpiciunt; quæcunque apud Autores vulgò invenienda ſunt curioſis relinquens.

Inter omnes affectus, qui vitæ infantum interminantur, nullus tot gravia ſymptomata progenerare ſolet, quot *Dentitio Difficilis* & laborioſa. Ægritudo illa novem menſium, ſive *Prægnatio* (quæ *ſexcentarum & innumerarum calamitatum autor*, juſtiùs quàm ipſe uterus, perhiberi poteſt) genitrices non paucioribus

ribus periculis, quàm fætum omnem *Dentitio* exponit. Etenim cùm gingivæ tenellorum Inflammationem talem ſæpiſſimè ſubeant, qualem aliæ corporis Adultorum partes (undè febres hiſce impendent vehementiſſimæ) eò quòd Dentes ex alveolis in conſpectum erumpere nequeant, minimè eſt demirandum eorum tenera corpuſcula tot ſymptomatis febrilibus graviſſimis eapropter jactari ſolere. Nimirum illinc iis *Tormina ventris*, *Vigiliæ*, *Inquietudines*, *Profluvium alvi*, aut ejuſdem *Conſtipatio*, *Dejectiones* & *Vomitus virides*, *Aphthæ*, *Febres*, *Convulſiones*, & ſimilia: quæ univerſa eidem ferè methodo (ratione ætatis, & ſymptomatum violentiæ habità) Acidum primò contemperandi, ac deindè leniter expurgandi indubiò cedunt; niſi morbus Chronicus in Acutum tranſiens, ſit valdè complicatus, atque altas adeò egerit radices in regione partium principalium, ut nullâ jam arte dimoveri queat; aut niſi miſellis fuerint ingenita mala, imò peſſima ſtamina vitæ.

Duplex

Duplex eſt *Dentitionis tempus*, infantibus moleſtum: unum, quo dens oſſe maxillari primùm emergere nititur, & quo gingivæ pars extera & ſuperior, abſque aliquo ejuſdem tumore, albido quodam circulo circumſcribi utplurimùm ſolet. Alterum eſt, quo dens mole jam auctior, & amplior factus, gingivam tumidam ſemper reddit, inflammationem inſignem in eâdem parit, atque eam perrumpere omni vi conatur. In primo illo *Dentitionis* molimine, æquè ac in ſecundo, Chirurgi gingivas infantum quâcunque ex occaſione imperitè incidunt, quò ſcilicet dentes faciliùs erumpant, undè vulnus citrà neceſſitatem, & nullam plerùmque opem ferens, teneris promiſcuè infligitur, quùm ſecundum ſolummodò Dentitionis tempus (quod diligenter notandum eſt) eam plagam inferri propriè requirat.

Eſt & aliud circà hanc rem obſervatione non prorsùs indignum. Nempè quòd *Chirurgorum* nonnulli gingivam

vam intumeſcentem aperire juſſi, *Phlebotomo* ſuo id facere conſueſcant: quod pluribus exitio fuit. Nam cùm inciſio ejuſmodi ſtatim cicatricetur, neque foramen aliquod denti extrudendo aliquantiſper permaneat, planè inefficax ea fit, atque alia remedia înterim negliguntur. Curandum eſt igitur Medico, ut inſtrumento magis commodo (ſive ſit *Scalpellum* quo calami ſcriptorii vulgò conficiuntur, ſive ſit aliud, cujus dorſum in denſitatem *novaculæ* æmulam aſſurgat) *inciſio* ſemper fiat.

Cùm *Aphthæ* ab halitu acri incendii interni, teneram oris pelliculam (quemadmodùm & alias corporis partes interiores) rodente aut vellicante proveniant; quæ illam acrimoniam potenter retundunt, atque etiam tollunt, ea ſola nobis maximi ſunt æſtimanda. *Gargariſmata* autem, topica, & Στωματικὰ Φάρμακα· nullius hîc ſunt usûs. Nequeunt enim *Infantes* os ſuum quoquo modo *colluere*, niſi id inter ipſam deglutitionem quadantenùs evenire exiſtimetur. Quippè illicò

illicò deglutiunt, quicquid ipſis propinatur ad colluendum aut hauriendum; imò ipſum illum humorem, qui *Tuſſis* vi ad fauces rejicitur expuere nolunt (niſi invitos quandoque *Vomitus* cogat) ſed in ventriculum ſuum delabi conſtanter permittunt. Nec verò materia ex quâ *Gargariſmata* conficiuntur ità eſt nonnunquam innocua, ut tuto eorundem uſui in tenellis locus relinquatur. Certum eſt, *Aphthas* (quantumlibet lactationem, aut qualemcunque eſitationem impedire ſolent) *Teſtaceis*, & leniſſimis catharticis dicto modo intercalatis protinùs receſſuras eſſe; neque video, cur pluribus artificiis ad finem attinendum nimis doctè uteremur, cùm pauciora medicamenta, & ſimpliciora, tàm tutiſſimos quàm præſtantiſſimos effectus edere poterint.

Ratio autem, quarè oris ſuperficies adeò *Aphthis* producendis faveat, cùm interim cæteræ corporis partes ulcuſculis nullis afficiantur, hæc eſt: quoniam pellicula eſt eadem, quæ

circumveſtiens regionem oris per æſophagum in ventriculum ipſum continuâ ſerie ejuſdem tunicæ exporrigitur ac deſcendit. Quamobrem halitus acres ex effervеſcentiâ corporis præternaturali circà hypochondria contingenti, tanquam ex aheno, per *Oris* ſpiraculum ſursùm feruntur, atque membranæ illius partis labem ſuam facillimè infigit. Ideóque guſtus *linguæ* delicatulus ſapores omnes promptiſſimè diſtinguit. Denique propter eandem rationem Medici temperiem corporis prædominantem *ex conſpectu linguæ* uſitato valent dijudicare.

Diarrhœa Infantum ab orgaſmo humorum in inteſtina delabentium, vel à turgeſcentiâ illic bilis cum acido prædominium habente ſemper profluens, neque Aſtringentibus propriè dictis, neque *Narcoticis* eſt cohibenda. *Aſtringentia* enim refluxum humorum acrium versùs partes nobiliores producere ſolent; quod humidiſſimo & fluidiſſimo temperamento præditos in diſcrimen vitæ manifeſtum

ſtum conjicit. *Narcotica* quidem ferociam humorum turgeſcentium ad tempus conſopiunt, quò ſcilicet vi ſæpè majori paulò pòſt recrudeſcant. Adde, quòd vires puerulorum tenerrimæ, & à morbo jam multùm fractæ ac enervatæ *Opiatorum* energiam potentiſſimam raró ſine maximo ſalutis diſcrimine ſuſtinere valeant. Quæ verò acorem moleſtias omnes faceſſentem molliter demulcent, & tutiùs exhibentur, atque iis rectiùs conveniunt. Quamlibet enim in levioribus hujuſmodi caſibus (ubi *Febris* abeſt) *Diaſcordii*, & ſimilium, utroque medicamenti genere conſtantium, uſus in malam partem non ceſſiſſe, quin potiùs emolumento alicui fuiſſe, nobis quidem videatur, tamen compertum eſt, ea in Febricitantibus infantulis periculo ſuo haud vacare; atque *Cretam*, *Corallia*, *Margaritas*, ac id genus alia ferocientes humores compeſcentia, citrà aliquam caloris novi accenſionem, ut demùm *Rhabarbaro* expurgentur, Symptomati huic perdomando optimè conducere, & ſuppetias ſaniores ferre.

Nec minùs in *Fluxu deorsùm*, quàm ſursùm habito, ſive *Vomitu*, eadem prodeſſe liquebit. Quamdiu enim in ventriculi regione potiſſimùm regnat quæ eſt perturbatio, atque Aciditas in primis omnium viis poteſtatem ſuam maximè exerat, medicamenta quibus facultatibus pollent eas integras, & illibatas, Ventriculo impertiunt. *Emetica*, ut *Sal Vitrioli*, *Vinum benedictum*, *Tartarum Emeticum*, &c. hîc præ aliis remediis palmam nonnullis præripere videntur; ſed ſi ætatis tenerrimæ, & virium ſummæ imbecillitatis ratio in *Emeticis* propinandis locum aliquem promereatur, & ſi coagulationum facilis ſolutio, ac deindè ſubductio, à rebus nullam naturæ vim injicientibus, nullum vitæ periculum ſecum ferentibus, ſatis efficaciter, imò longè tutiùs, atque ab *Emeticis*, aut *Narcoticis*, haberi poſſit, ſanè prudentis Medici erit ab iſtis omnibus abſtinere, aut etiam in totum abhorrere.

Neque

Neque eadem prosunt tantùm in *Fluxu omni*, verùm & in *Torminibus* Infantum undecunque natis; in quibus non modò præstantes, sed & *specificas* (si quælibet alia) facultates habent. Non ego *Corticem Peruvianum* (Principem omnium hujus sæculi medicamentorum) *febribus intermittentibus* magis *Specificum*, non *Opium* (celebratum illud alterum remedium) *Vigiliis* & *Doloribus* magis compescendis, quàm *Testacea* illa priùs memorata *Torminibus Infantum Specificè* subvenire censeo. Quanquam enim inter innumera ferè experimenta, in tantâ temperamentorum varietate, maternis tot tralatitiis infirmitatibus contingentia, fortè singulam hîc illîc instantiam contrà nos militantem, curiosus quispiam fortè fortunâ, inquam, observare poterit, id tamen naturæ summè depravatæ, non remedio in viribus suis delinquenti, est omninò tribuendum. Neque enim *Corticem ipsum*, longè latèque pro *specifico* deprædicatum, *Asthmaticis* viris febre sive intermittenti, sive aliquantùm remittenti labo-

rantibus, ità certò convenire conſtat. Et nihilominùs *Specificorum* omnium *Princeps* in id genus morbis, & maximè in primo illorum genere, jure merito nunc audit.

Quod ad *Convulſiones* ſpectat, aut Inſultus illos ſæpe impropriè dictos *Epilepticos*, tàm a viribus jam proximè attritis & exhauſtis, quàm ab acrimoniâ materiæ morbificæ propaginem nervoſam extimulante ut plurimùm pendentes, *Teſtacea* noſtra, & maximè ſi *Caſtoreum* iis adjiciatur, magis eximiis imò & magis innocuis facultatibus, vel in tanto affectu, vigere deprehendentur (utcunque apud plures hactenùs pro quiſquiliis & rebus nullius momenti ſint æſtimata) quàm aut *aquæ Antepilepticæ*, quæ teneros plurimùm excalfaciunt, aut *Spiritus volatiles* qualeſcunque, qui ſcintillarum inſtar in omnes corporis partes extemplò proſiliunt, quique ex parvis initiis magnum incendium febrile ſæpiſſimè faciunt. Nam cùm tunica ventriculi interior tota ſit nervea, atque tùm alimentorum, tùm

me-

medicamentorum facultatibus in penetralia corporis intimiora quantociùs tranferendis ſit idcircò accommodatior, cúmq; ſpiritus ejus partis, ut & cæterarum, incolæ jamjam irritentur, vellicentur, ac in motus inordinatos exagitentur, videtur nobis maximè neceſſarium, ut acrimoniam illam nervos irritantem abſorbentibus remediis, & tumultum ſpirituum planè compeſcentibus, imò ſomnum iis ſine Ναρκώσει conciliantibus, non autem rebus tumultum ſpirituum majorem excitantibus, & quæ calorem jam latè depopulantem augent, Curatio potiſſimùm inſtituatur.

In *Convulſionibus* quamplurima pro *Specificis* vulgò habita (quorum nomina diu in omnium ore tritiſſima reticere placet) tàm ab autoribus graviſſimis quàm à Practicis celeberrimis decantari ſolent. Veruntamen virtutes eorum (quantum obſervare licuit) noſtram de ſe expectationem videntur vix ac nè vix quidem expleviſſe. In Paroxyſmis Infantum Convulſivis, utpotè à Torminum præ-

gredientium materiâ acri nervos omnes vellicanti jugiter obortis, ea quæ acidum obtundunt, contemperant, aut infringunt, idque ſine corporis novo æſtu aut calefactione, quæque aciditatem ſic infractam atque aculeis orbatam per inferiora deducunt, poſt alia infinita incaſsùm tentata, veras continere vires huic ſymptomati horrendo debellando pares tandem agnoſcentur.

Quin & hujus dicti veritatem multùm comprobatam habui in puellâ annum vix unicum agente, filiâ cujuſdam honeſti viri, nomine *Jacobi Lowry*, *Convulſionibus* quas ununquam vidi graviſſimis, vehementiſſimis, & frequentiſſimis correptâ, quæ per plures dies ante meum adventum labia, oculos, artus, imò & totum corpus minimâ cum intermiſſione exagitaverant. Fuit illa tunc tempotis pallidiſſima, nec non horrido aſpectu; alvus interim aſtricta, atqui id quod parciſſimè dejiciebatur colore fuit viridiſſimum. Altâ tamen voce ejulabat, quantumlibet vires

vires prosterni videbantur, ut viciniam commiseratione haud levi eadem afficeret. Durantibus verò hisce *motibus Convulsivis*, ac torsionibus ventris, vix cochleare alimenti aliquamdiu assumpserat, *Cardiacis* solummodò nescio quibus subindè enutrita. Huic miseræ infantulæ subveniebam, & Curationem fæliciter adhibebam, nullis aliis medicamentis, nisi unciis aliquot *oculorum* 69. cum *crystallis tartari* admixtis. Simplicissimi illius Pulveris scrupulum unum aut ampliùs singulis horis in *aquâ pulegii* aut consimili statim deglutire cogebatur, à cujus repetitâ dosi somnus paulùm conciliabatur, ac paroxysmi *Convulsivi* sunt plurimùm imminuti. *Enema* è lacte saccharato, eodemque salito, semel atque iterùm injiciendum esse curaveram; donec tandem *crystalli tartari* (tàm alvum leniter solvendi, quàm obstructas vias aperiendi facultate pollentes, modò quantitas eorum sufficiens introsumatur) viam sibi per inferiora patentem faciebant. His verò paucis, & hâc nullâ remediorum pompâ, infans

ſans ille deploratus è faucibus immi-nentis fati, inſperatò quidem, ſed perfectè evadebat. Cur autem, ut id obiter dicam, tenellos *Convulſionibus* excruciatos, & ſimul *Vigiliis* ac inquietudine quaſi abſumptos, *Veſicatoriis* aut nuchæ aut aliis partibus admotis, ulteriùs ego torquerem, nequeo probè intelligere; quandoquidem id genus medicamentum *Comatoſis* ſtupore excitandis aut etiam extorquendis videatur eſſe propriè & peculiariter dicatum.

Quidni addam, quod, ex quo Methodo ſuprà landatâ in medendis Infantibus uſus ſim, plures eorum, ſub primum meum ingreſſum, *Convulſionibus* correptos viderim, imò & nonnullos iis adeò jam graviter debilitatos, ut medicamentis qualibuſcunque deglutiendis nullæ omninò vires ampliùs ſuppeterent; ſed quod vix meminerim quidem tenellorum quenquam Convulſionibus tunc temporis prorsùs *immunem*, poſt primum uſum *Pulverum* prædictorum, denuò correptum memet unquam vidiſſe.

Variolæ

Variolæ & *Morbilli* Infantum, plerumque illis mitis & tranquilla ſanguinis efferveſcentia, ſæpè non ita malè ſe habere ſolent, ubi nec Medicorum auxiliatrices manus expetuntur, neque Curatricum ſibi magnoperè placentium abundans peritia efflagitatur. Cùm verò effrænis ſanguinis impetus Medicam Opem jure expoſtulet, *Teſtacea* priùs recenſita id ferè auxilii *infantibus*, quod *adultis Narcotica*, præbere ſolent. Atverò Spiritus Volatiles, qui in uſu ſunt, Aquæ cardiacæ, Mithridatium, Theriaca Andromachi, & cætera calidiora Alexipharmaca, aut Diaphoretica, ſunt imprimis fugienda, quæ exanthematis præproperè expellendis, atque inſanæ eorum foràs extruſioni omni ope moliendæ præcipuè deſtinantur; at quæ, loco virtutis cardiacæ aut expulſoriæ quam præ ſe ferunt, *Variolas* ex ſe benignas in periculoſas multoties immutant; & *Morbillorum* materiam, aliàs in ſuperficiem corporis facilè ſecedentem, irritant, perturbant, & in-

trovertunt

trovertunt, Dyſpnæas lethales ſæpè invitant, & catarrhos ſuffocativos excitant; ac denique ſanguini leviter & modicè æſtuanti mox ulteriùs ſuccendendo videntur maximè quidem inſervire.

De *Variolarum* naturâ penſitanti mihi in mentem ſæpè ſubiit admirari, quâ ratione regimen intensè calidum in hoc morbo non modò apud ineptas nutrices, verùm & Medicos aliàs ſatis doctos ita invaleſceret; cùm hicce morbus ſit maximè *Inflammatorius*; cùm denique *Suppuratoria* omnia medicamenta, propriè ſic dicta, partibus corporis ſive uni ſive pluribus intumentibus, & in Suppurationem proclivibus externè applicari ſolita, tùm à Medicis tùm à Chirurgis, uno omnium conſenſu, ſint & eſſe debeant facultatibus ſummè Temperata: qualia ſunt *radices althææ, & liliorum, folia malvæ, althææ, brancæ urſinæ, farina lini, fænugræci, tritici, butyrum, adeps, olenm, vitellum ovi, mucilagines, medulla*, & ſimilia, quæ calore minimè excellunt.

excellunt. Remedia enim calidiora ſive interna, ſive extrà adhibita, ſunt planè *diſcutiendi*, & rarefaciendi; & facultate priori contrariâ prædita. Adde quòd hæc functiones naturæ *Suppurationi* ita incumbentis reverà perturbent, & in confuſionem alienam neceſſariò adigant. Quamobrem *Teſtacea*, quæ ſunt viribus admodùm *Temperata*, quæ *Suppurantibus Medicamentis* naturâ ſuâ benignâ ac miti proximè accedunt, quæ *putredini* corporis univerſali ſummoperè reſiſtunt, quæ denique functiones neque animales neqùe naturales interturbant, aut inordinatas reddere ſolent, pluribus certè nominibus *Variolarum curationi* ſymbolum conferunt.

Potui pluribus rem inſtitutam defendere, atque adeò limites hujus opellæ in longinquum proferre. Sed lectorem nolo diutiùs detinere, ambagibus ſcholaſticis nullam unquam determinationem aut ſubituris aut promerentibus; & ad Praxin Medicam nihil quicquam attinentibus; nolo

Autorum

Autorum inter ſe in æternum veli-cantium citationibus glorioſis um-bram eruditionis non vulgaris aucu-pari; ac denique nolo aliorum ſen-tentias ſubtiliter convellere, quò in alienis hallucinationibus ipſe trium-phos agam, & quò meam qualem qualem opinionem quoquo modo propugnem. Etenim probè novi, quàm reverà difficillimum ſit, ve-ritatem rerum penitùs ſcrutari; novi quòd is ad veritatem cujuſque rei proximè accedàt, qui minùs aliis erráſſe deprehendetur, Utcunque enim homines ex quâlibet ansâ cri-ſtas ſuas in altum vulgò erigunt, & *Scientiæ Conſummatæ* ſpeciem in hâc vel illâ diſciplinâ ſibi facilè aſſumunt, mortalibus tamen haud conceſſum eſt ultrà tenuitatis & fragilitatis na-turales terminos progreſſus facere. Et profectò quantò quis aliis *Scientiâ* eſt *ſuperior*, tantò utplurimùm ſe gerit *ſubmiſſior*. Videtur autem no-bis quædam rerum mediocris com-prehenſio, atque Pari ſcientiæ Pro-portione limitata, omni ſæculo par-titim diffundi, ut ſcilicet neutrum

alterius

alterius *ignorantiam* nimiam meritò exprobraret. Sanè perdidimus nos, inter magnas rerum humanarum viciſſitudines, quamplurima quæ in prioris alicujus ſæculi præclaram memoriam & ceſſerunt, & ſemper vertent. Neque etiam deſunt ipſimet noſtro huic ſæculo (quicquid invidi ringuntur) ſua inventa laude admodùm digna, quæ *Artem Medicam*, uſquedum *Ars* erit, & magnoperè *Nobilitabunt*, & à noſtris ſic excultam ſeræ poſteritati ſacram tradent.

Exempla aliquot *Infantum* Methodo hâc noſtrâ curatorum nunc tandem exhibebo; id autem non eo animo ut conamina noſtra, qualia qualia ea ſunt, *aliis* omnibus peritioribus *Methodis* anteferenda proponerentur, Quippè quid alii judicio magis valentes poſſint, non eſt noſtri determinare. Illud duntaxat agimus, ea quæ pro *vero*, aut ſaltem *verisimillimo*, ex noſtrâ obſervatione, ſunt comperta (eandem judicandi poteſtatem aliis liberè relinquentes quam nos jure ſuſcipimus) & quæ non-

nonnullis è re fore haud veremur conjectari, in lucem emittere,& publici juris facere.

Observatio. I.

1. NObiliſſimus Infans, *Filius* natu maximus Illuſtriſſimi Domini,Domini *CAROLI Marchionis* & *Comitis Vigornienſis*,(Viri muniorum omnium in Republicâ maximorum ſummè capacis, quem nullæ rerum humanarum viciſſitudines ab integritate ſingulari unquam tranſverſum egerunt, ac denique ingenii celeritate quâdam incredibili donati) Temperamento corporis valdè ſanguineo & ſucculento præditus, ſed cui nervi omninò infirmi fuerunt, *Febre Acut* plùs ſemel fuit correptus; *materia* autem *Febrilis* in *Pulmones* ipſius potiſſimùm ſe ſemper transferebat.Interim *Dominatio ſua* Dyſpnæâ graviter laborabat, & difficilis inter dormitandum anhelitus aſtantibus clarè fuit

fuit auditus. *Pallor* faciem venuſtiſſimam obducebat, *ſitis* maximè urgebat, & *calor* cutis intenſus ac mordax, cum jactatione & inquietudine continuâ.

Sanguinem è brachio paulò liberaliùs primùm detraxi, ac deindè *ipsâ hàc Methodo* quam deſcripſi ſemper auſpicatò ſum uſus, quâ *Febris* cum omni ſymptomatum ſatellitio fuit facilè profligata, & ſanitas demùm reſtituta.

Cæterùm primum tempus quo *Illuſtrem* hunc *Infantem* ac *Dominum* ego inviſebam fuit, cùm jam quatuordecim menſes eſſet natus, Junii die 14. Anno 1685. *Tuſſi autem Convulſivâ* tunc temporis fuit maximè debilitatus, cùm curæ noſtræ committeretur; Domino Doctore *Short*, Medico nemini ſecundo, in ſociam operam fæliciter accerſito. Venâ brachii dextri ex communi conſilio ſtatim apertâ, & ſanguinis unciis circiter quatuor detractis, equidem proponebam *Margaritarum*,&

ſimilium Aciditatem prædominantem contemperantium, uſum ſolito liberaliorem; *Succi Pulegii Saccharo Cando* edulcorati cochleare interim bis vel ter in die ſimnl præbendo, atque tertio quoque die alvum ejus *Mannâ* blandè ſolvendam; cui quidem *Methodo*, ut à me aliàs comprobatæ, ac ſimul tutiſſimæ, facilè annuebat vir candore ſingulari, & perſpectâ morum probitate, non minùs quàm peritiâ artis, præſtantiſſimus. Atque eo pacto *Nobiliſſimus* ille *Infans*, Auguſtiſſimæ poſt Regiam Familiæ *Ducis de Beaufort* proximus à Patre Hæres, qui ex judicio præclariſſimi illius Medici haud minùs *trium menſium ſpatio* liberandus videbatur, *decem* circiter *diebus* (ut non malè tùm temporis palàm augurabar) è graviſſimo hoc morbo convaleſcebat.

Porrò eundem *Nobiliſſimum Puerum*, jam quinque annos natum, nuper *Febre Continuâ* decumbentem; & primùm de *Capite* ac *Ventre* alternis vicibus quiritantem, ſed mox imma-

immaniſſimis *Torminibus* in regione *Ilii* inteſtini miſerè excruciatum, (ut ad *Iliacam Paſſionem* jam proximè accederent) cum Pulſu debiliſſimo (ſortunante Numine) ad ſanitatem reducebam. Notandum autem, quòd cùm hæc *Febris Acutiſſima* & *Continua*, in *Intermittentem* & tutam denuò tranſmutaretur, cujus paroxyſmus, nullo rigore aut frigore inter initia (ut fieri tolet) conſtans, ſed *Tuſſiculâ ſiccâ* aditum ſibi pariter ac durationem faciens, ſemper à prandio ſingulis diebus recurrebat, *Corticis Peruviani* vires experiri placuit. Verùm emolumentum exindè enatum erat fugax & merè palliativum, donec ſtillæ aliquot ſanguinis è naribus fluentis cum *Tuſſi* vehementiùs urgente, & *Febre* novas vires capeſſente, me aliquamdiu priùs reluctantem (eò quòd robur nativum ex hoc morbo jam plurimùm attereretur) è brachio *Sanguinis uncias* ad minimum *ſex* detrahere tandem cogerent; atque die proximâ *Catharſin* adhibere. Quibus igitur exactis, *Julapium Corroborans*,

& reliquiis *Tussis* abigendis præcipuè destinatum, illi jam valdè imbecillo ità protinùs conducebat, ut ad perfectissimam valetudinem quotidiè propiùs accederet, & sanitas ex omni parte confirmata, quâ ab illo tempore jam integrâ *fruitur*, ei restitueretur.

Observatio. II.

2. FIliolam ejusdem *Celsissimi Marchionis*, & *Dominam*, *Dominam Elizabetham*, undecim menses natam, habitu opimo & crasso præditam, *Febre* Acutâ cùm *Tussi ferè Convulsivâ*, ineunte vere, sed & tempestate admodùm frigidâ, nuper correptam, *Methodo* priùs *recensitâ* auspicatò tractabam, & paululò majore temporis spatio (nempè æquâ ratione tempestatis anni habitâ) ad integram sanitatem reducebam, nisi quòd sub finem *Curationis* guttas aliquot *Elixir Propriet. dulcis Testaceis* exhibitis denuò adjici curaverim.

Observatio.

Observatio. III.

3. UNicus *Filius* Illuſtriſſimi *Comitis Pembrokienſis*(non modò antiquo *Natalium* ſplendore, verùm & univerſis *animi dotibus egregiis* ornatiſſimi) ſeptemdecim ſeptimanas natus, *Torminibus* ventris, *dejectionibus Viridibus*, *Aphthis*, *Inquietudine* perpetuâ, nec non *ſubſultibus membrorum* crebrò recurrentibus, incipiente Februario, laborabat. Aures, quibus madidus quidam humor (pro more Infantum) copiosè effluere ſolebat, jam fuerunt prorsùs exarefactæ. Hujuſmodi præſcriptionibus obtinui, ut *Nobiliſſimus* ille *Infans* intrà ſpacium ſex dierum quàm rectiſſimè valeret.

℞. Pulv. è chel. 69. comp. ʒj. Margar. pp. ℈ij. ſal. prunell. ℈j. M. F. *pulvis* in viij. p. æ. dividendus. Sumat unam ſtatim, in cochleari

Julapii ſequentis, ſuperbibendo coch-leare alterum.

℞. Aq. lact. alexit. ℥iv. puleg. ℥ij. pæon. comp. ʒiij. ſacch. perlat. ℥j. M. F. *Julap.*

Poſtquam primis duâbus diebus *Illuſtris Infans* de *Pulveribus* prædictis quod præſcriptum erat aſſumpſerat aliquoties in die ad Symptomata quibus detinebatur conſopienda,& ex quibus reverà ſunt conſopita, exhibui diei tertiæ aurorâ *Syrupum Solutivum* ſequentem; quo alvus leniter ſubducebatur, atque res omnis in vado fuit conſtituta.

℞. Syr. de cichor. cum rheo, de rhamn. cathart. ā ʒj. rhei el. pulv. gr. xij. tinctur. croc. gtt. x. M.

Deinceps duos alios dies in *Pulveribus* illis exhibendis adhuc pergebam, ac rursùm tertio *Catharſin* eandem inſtituebam. Quibus abſolutis ægritudo omnis in totum evanuit, color faciei pallidus fuit in vividum immuta-

immutatus, atque aures, uti priùs, exudare protinùs cæperunt.

Observatio. IV.

4. HOnoratissima ejusdem Illustrissimi *Comitis Filiola, Domina Catherina*, tres annos & dimidium quarti emensa, *Febri* lentâ exacerbationibus valdè irregularibus constanti corripiebatur, atqui Illa de gravi *Capitis* dolore maximè, (& *Ventris* nonnunquam) conquerebatur. Alimentum omne fastidio ei fuit, & somnolentiâ identidem premebatur, ut *Variolarum* suspicio apud domesticos omnes fuerit oborta; subsultibus nervorum aliquoties inter dormiendum, nec non *Tussiculâ siccâ*, nonnunquam tentabarur. Sequentia præscripsi.

℞. Aq. lact. alexit. ℥vj. epidem. ℥ß. Margar. pp. ʒj. pulv. è chel. 69. simpl. ʒij. Sacch. crystall. ℥ß. M. F.

Julap. de quo capiat cochl. iij. quartâ quâque horâ, vaſe priùs diligenter agitato.

℞. Aloes. Succotr. ℥j. ſummit. centaur. min. fol. ſabin. ſicc. ā. ʒß. pic. Burgund. ʒj. tereb. *Ven.* qs. f. *Empl.* umbilici regioni adhibendum.

Die proximâ perſiſtebat in uſu *Julapii.*

Epiſpaſticum etiam ſubtùs nucham fuit applicatum.

Enema è lact. ſaccharat. & ſalit. ℥vj. quoniam alvus non reſpondebat, injiciebatur.

℞. Æthiop. mineral. calomel. ā. gr. vj. mivæ cydon. ℈ij. f. *Bolus* ſerò exhibendus.

Sequenti die ſumebat *Syrupum* hunc *Catharticum*:

℞. Syr. de rhamn. cathart. ʒij. pulv. *Comit. Warvicenſis* gr. vj. rhei

el.

el. pulv. gr. xij. tinctur. croc. gtt. xx. aq. ceras. nigr. ℥j. M.

Cryſtall. tartar. ʒß. ad vim purgativam exacuendam in hauſtu ſeri poſſetici propinabatur.

Eâdem nocte quatuor cochlearia *Julapii* prædicti exhibebantur horâ ſomni.

Quartâ die & quintâ *Mixtura* ſequens cochleatim delingenda reliquis additamento fuit.

℞. Corallin. ʒij. fol. menth. ſicc. pulv. ℈j. pulv. è chel. 69. ſimpl. ʒj. ſyr. de Balſam. *Tolut.* de althæâ ā ℥j. aq. aurant. ℥ß. M.

Veſperâ ſextum diem præcedente *Bolus* ſupraſcriptus repetebatur; & manè inſequenti *Syrupus Catharticus*; ex cujus vi & efficaciâ, ſub meridiem, *Nobiliſſima Domina Lumbricum* ſpithamæ longitudinis ventriculo evomuit. Quo facto, ab ægritudine omnimodâ promptiſſimè liberabatur.

Obſervatio.

Observatio. V.

5. HOnoratissima, & unica *Filia* serenissimi *Principis* *JACOBI Ducis Ormondiæ*, vix unum mensem adhuc nata, *Nauseâ* ac *Vomituritione* fuit malè affecta, nec non *Sedibus Viridibus*, ac proindè *Torminibus* cruciata. *Pulvere Perlato* ad gr. viij. vel ℈ß. in cochleari aquæ Menthæ, bis vel ter in die propinato, *Tormina* ventris facilè propulsabam; atque *Rhabarbaro* à gr. vj. ad ℈ß. in tantillo *Syrupi de cichorio cum Rheo* materiam morbificam blandissimè subducebam; ex quibus color dejectionum Viridis in meliorem immutatûs, ac *Torsionibus* statim sublatis dies noctesque fuerunt quietis plenæ. *Nausea* pariter ac *Vomitus*, ventriculo jam emendato, protinùs cessabant.

Observatio.

Obſervatio. VI.

6. FIlia *unica* eximii Domini, Domini *Foot Onſlaw* Armigeri, apud *Kenſington*, præſentis Parliamenti Senatoris, atque ex ampliſſimâ & florentiſſimâ familiâ in Comitatu *Surriæ* oriundi, ſex menſes nata, *Febre inſolitâ*, ac mali moris, quam *Malignam* nuncupare amant, aliquamdiu fuerat correpta. *Dejectiones* ejus *Virides* fuerunt, color faciei pallidiſſimus, nec non plumbeo proximus. *Aphthæ* oris lactationem omnem prorsùs impediebant; & *Symptomata* quædam *inuſitata* maximum vitæ diſcrimen unà intentabant. Mentum ſuum, quantùm potuit, ſursùm attollebat, & caput retrorsùm dies noctesque deflectebat, ut ego *Apoſtema* aliquod circà fauces hærens, aut *Strangulationem* repentinam, ſtatim ac advocatus, proindè ſuſpicarer. Huic alterum è *Pulveribus* præme-

præmemoratis ad gr. xv. quâlibet vice exhiberi juſſi, ſecundùm methodum ſuperiùs deſcriptam Atverò toties quoties is propinabatur,è veſtigio contigit *Ebullitio* talis, qualem in nullo Infante tàm perceptibilem obſervare adhuc licuit. Omnia enim deinceps in tumultum enormem converſa ſunt, atq; res in extremo diſcrimine perindè verſari videbatur, ac ſi *Suffocatio* totalis eam ſtatim confectura eſſet. *Ebullitionem* verò uſitatam inter *Acidum* & *Alcali*, ſub primam eorum in vaſe admixtionem, planè referebat. Porrò efferveſcentiâ hâc finitâ, illa *Sudore* multo protinùs diffluebat. Neque tamen poſt plures *Pulverum* doſes, & ſubſequentem leniſſimam *Catharſin*, aut Symptoma illud tantillùm minui, aut cætara in melius mutari videbantur. Itaque *Mercurii dulcis*, & *florum ſulphuris* ā gr. iv. in tantillo Syrupi caryphyllorum, tandem veſperi exhibebam ; & manè inſequenti, ad ſummam humorum corruptelam, ſive corrigendam, ſive averruncandam, eadem repetebam. Ex ſecundâ autem

illorum

illorum dosi matutinâ, non ita diu exhibitionem, magnam humorum putridorum & fætidissimorum sanguine striatorum copiam, colores Iridis multiformes æmulantium, illa evomuit; ex quo statim convalescere incæpit, & *Pulveres illi*, à quibus paulò antè ita abhorrebat, tunc iterùm propinati *optimè* quidem *conducebant*, nullâ jam ebullitione inter eorum usum ampliùs comparente. Exindè etiam plorare, ac strenuè vagire, tanquam sana, tunc valebat. Item *Tussis* perexiguam molestiam creans, tùm fuit exorta, tùm facilè propulsata. *Aphthæ* quantocyùs recedebant, *Febris* protinùs evanescebat, color vividus vultui restitutus, atque Infantula hæc universis pro *deploratâ* meritò habita pristînum vigorem omni ex parte statim recuperabat.

Observatio. VII.

7. Filius unicus Domini *Burton*, *Præfecti* navis onerariæ ad *Indias Orientales* navigare ſolitæ, octo dies tantummodò natus, tempore hyemali, *Torminibus*, *dejectionibus Virideſcentibus*, atque *inquietudine* continuâ laborabat. Adde, quòd *Aphthæ*, adinſtar *cruſtæ albæ*, labia interna, imò & totum os adeò jam obducebant, ut mammis nutricis os ſuum tenerrimum admovere, aut minimùm lactere, haud ſuſtineret. In hunc igitur modum ei præſcripſi.

℞. Margar. pp. ℈ij. pulv. è chel. 69. ſimpl. ℈j. M. F. *pulvis* in viij. *chartulas* dividendus. Sumat unam ter in die, temporibus opportunis, in cochleari *Julapii* ſequentis.

℞. Aq.

℞. Aq. lact. alexit ℥ij. puleg. ℥j. ſacch. perlat. ʒiij. M.

Dei primâ, ac deinceps, *Tormina* ſunt conſopita, & ſomnus placidus conciliabatur.

Tertiâ die ſumebat *Syrupum Solutivum* ſequentem:

℞. Syr. de cichor. cum rheo ʒij. pulv. rhabarb. gr. vj. aq. roſar. gtt. xxx. M.

Eâdem veſperâ *Pulverum* prædictorum alter propinabatur.

Die quartâ lactere incæpit, *Aphthis* jam diſparentibus; atque ſedes fuerunt omnis Viriditatis expertes. Veruntamen eâdem die, & quintâ, in uſu priori *Pulverum* perſeveravit.

Sextâ *Syrupum ſolutivum* cum Rhabarb. el. pulv. ℈ß. loco gr. vj. aſſumebat. Quibus demùm exactis, perfectè convaluit.

Observatio. VIII.

8. F*ilia* Domini *Georgii Sclater*, (Theologi, liberali eruditione eximiè perpoliti, & Rectoris Parochiæ *Haies* propè *Bromely*) decem circiter menſes nata, *profluvio alvi* violentiſſimo, inter *Dentiendum*, corripiebatur, ut ex dejectionibus continuis (quæ virides fuerunt, nec pauciores quadragintà aut quinquagintà, ſpatio viginti quatuor horarum, ut Parentes mihi retulerunt) ferè exanimis foret, & ab omnibus relicta pro deploratâ. Exhibebam ei *Pulverum* deſcriptorum (inter quos in ſiſtendis *Diarrhæis Cretam* primas obtinere, & vel *Coralliis* præſtare, conjectari ſoleo) ſcrupulum quartâ ad minimum quâque horâ, ſed & ſæpius inter initia, donec fluxus admodùm remitteret, ferocia bilis ſedaretur, ſomnus unà conciliaretur, & vires aliquantùm redintegratæ fuerint.

rint. Tertio die præparatos jam humores è corpore exigebam *Rhabarbaro* illo nunquam ſatis laudando, quod tâm partium jam imbecillarum robur firmat, quàm impuritates blandiſſimè tollit & expurgat. Perſeveravi in eiſdem ter vel quater in die exhibendis, donec tertia dies rursùm rediret, quâ *Catharſin* eandem repetebam. His finitis perfectè convaleſcebat.

Hîc porrò adjiciam. Quemadmodùm *Rhabarbaro*, inter *Purgantia Infantibus*, ſive *Febri*, ſive aliàs affectis accommodata, palmam facilè adjudicem; ita vix aliud reperiri eſt ex naturâ ſuâ inſalubrius, aut periculoſius, in tenellorum *Febribus*, decantatâ illâ *Aloe*, quæ febricitantibus (quantumlibet *Præparatio* ejus *Sacra* indigitetur) perniciosiſſima tamen extat, tùm propter intenſum ſuum *calorem*, tùm propter *Corroſionem* ſuam inſignem tenerrimæ indoli maximè adverſam. Atque hujuſce rei veritatem poterim, ſi libuerit, confirmare, Hiſtoriâ planè incredibili

Nobiliſſimi Infantis vix quadriennis, Febre lentâ correpti, & binorum dierum ſpatio ad eas incitas redacti, per uſum potiſſimùm *Hieræ Picræ*, in vehiculo, uti mos eſt, calido, út labes viſcerum indè ſubitò enata, quam *Autopſia Anatomica* poſtmodùm demonſtrabat, omnem fidem longè ſuperaverit. Verùm ſileo, memor quemadmodùm *de Mortuis*, ita & *QUOAD VIVENTES*, *nil niſi benè* & honorificè loquendum.

Obſervatio. IX.

9. F*ilia* Generoſi, quadriennis, æſtate anni 1687, laborabat *FEBRE* omnium vehementiſſimâ, quas in tenerâ hâc ætate unquam vidi; habitus corporis fuit admodùm macilentus, ſitis inexplebilis, calor cutis ultrà iſtos annos acer & mordax, ut tangentis manus incendium ejus internum vix aliquantulùm ſuſtinere

here potuerit. *Parotides* interim
cruciabant, nec non mediocriter in-
tumebant; genæ rubore ſummo ut-
plurimùm perfundebantur; atque
anxietate & inquietudine continuâ
langueſcebat. Eam ſic ægrotantem
veſperi primùm inviſebam. Cui il-
licò propinabam ex *Pulveribus* præ-
dictis, & redditis paulò expulſoriis,
ſemidrachmam, paulò pòſt repeten-
dam, in cochleari *aquæ Pulegii.* Ma-
nè inſequenti eadem ſunt iterata;
ſed bihorio poſt hauſtulum matuti-
num, ſanguis è naribus copiosè flue-
bat, atque tota frons livida & turgi-
dula erat, cum rubore inſigni hîc
illîc interſperſo, ut omni ex parte
fuſtibus recèns verberata frons ejus
videretur. Sub tempus ſiniſtrum
Macula plenè *coccinea*, magnitudinis
duorum plùs digitorum, eademque
rotunda ſe exhibebat. Quibus ſpecta-
tis neutiquam deterritus, imò rem
benè ominans, in *Pulveribus Acidum
contemperantibus*, ſed iis jam minùs
expulſoriis, propinandis per illum di-
em permanebam. Proximâ autem,
hoc eſt, die tertiâ, ex quo adveni,

tametſi *Febris*, *Calor*, & *Sitis*, æquè intenſa atque priùs tunc manerent, tamen *Pulverem Purgantem*, cujus operationi promovendæ opem non exiguam conferebant *Cryſtalli Tartari*, exhibere nullus verebar; undè quinquies aut ſexies dejeciſſe eam contigit. Denique *eâdem ipsâ die Febris* illa in totum profligata eſt, *Sitis* veſperî nulla, & *Calor Cutis*, tanquam ſaniſſimæ, jam fuit tactui maximè temperatus, ut proindè ſub noctem puſilla integræ valetudinis conſcia Parentibus ſuis lætè exclamaret: *Quàm Rectiſſimè nunc ego valeo.*

Obſervatio.

Obſervatio. X.

10. FIlia Domini *Golton*, Generoſi, annum unum nata, habitu opimo & præpingui, Menſe Novembri, propter *Difficilem Dentitionem* graviſſimè *Febricitabat*; Sitis ei fuit inexplebilis, vultus pallidiſſimus, niſi quòd & nonnihil viriditatis pallori conjungeretur. Quotieſcunque os mammæ lactatura admovebat, *Tuſſi* ſtatim exortâ à lactatione deſiſtere ea toties cogebatur; quo ſymptomate equidem admonitus, Uvam tumidam ac inflammatam fuiſſe conjiciebam. Os prætereà *Aphthis* valdè ſauciabatur, quod firmè occluſum vix unquam aperire vellet, niſi naribus arctè compreſſis, ad ſpiritum ducendum, & ſimul medicamentum ſumendum, nonnunquam impelleretur. Sedes ejus Viridiſſimæ, atque Acidum redolentes, cum jactatione frequenti, *Torminibus ventris* eam

cruciari denunciabant. Inter dormitandum Anhelatio aſtantium aures clarè feriebat. Prætereà nè tantillùm vagire tunc potuit, donec excurrente ſeptimanâ, & ex remediis ipſiſſimâ hâc methodo, quam deſcripſi, adminiſtratis multùm retusâ ægritudine, clamor Infantibus uſitatus præſentium aures tandem demulceret. A *ſecundâ Catharſi* ſingula Symptomata manifeſtò remittebant; & à tertiâ celebratâ, color vultui floridus cum candore nitidiſſimo ſenſim rediebat, os ſanum fuit, oculi redditi vivaces, atque valetudinem confirmatam deinceps obtinebat.

Adjiciam & *Chronici affectûs* exemplum non vulgare, quod nec ab inſtituto multùm alienum, nec ipſum fortaſſe erit prorsùs inutile.

Obſervatio. XI.

11. **I***Saachus Pope*, tredecim annos natus, *Atrophiâ*, uti apparuit, *Verminosâ* adeò emaciatus fuit, ut ipſiſſimo Sceleto quàm Puero viventi ſimilior ille videretur. Facies fuit cadaveroſa, aut *Hippocratica* dicta, oculi concavi, nares acutæ, oſſa pellibus tantummodò circumtecta. Ex morbo fatuus, & Rationis omninò expers fuit; de alterâ parte conclavis in alteram, ope artuum ſtrigoſorum, vix repere ut limax potuit: omnes ejus excretiones, ſive per urinam, ſive per ſedem, fuerunt interdiu in braccas, noctu in lectum, involuntariè emiſſæ. Huic indies exhibebam *Æthiopis Mineralis*, quem in uſu habeo, grana viginti quinque, aut ſemidrachmam, manè & veſperi, corpus interim blandiſſimè laxando quartâ quâque die. Complures illinc *lumbricos* per alvum

vum excrevit, atque deinceps Ἔυχρω@ & Ἔυσαρχ@ paulò pòſt evaſit.

Præparationem autem *Æthiopis* noſtri *Mineralis*, utpotè apud nullum Autorem, quod ſcio, legendam, & uſui multiplici, ut opinor, futuram, deſcribere non gravabor.

℞. *Hydrarg.* p. iv. *Flor.* 🜍. p. iij. Agitentur in mortario vitreo, donec omnes globuli Mercuriales penitùs evaneſcant, & maſſa redigatur in Pulverem fuſcum tenuiſſimum, qui paululùm aſſervatus maximè nigreſcit.

Vulgaris modus *Æthiopem Mineralem* conficiendi eſt, *Mercur.* crud. & *Flor.* 🜍. ā. p. æ. incorporando, ac deflagrando, donec genus quoddam *Capitis Mortui*, finitâ combuſtione, in formâ *Pulveris* mediam admixtæ maſſæ partem continentis reſtet; cujus facultates genuinæ annon exuſtione illâ plurimùm deleantur, an verò etiamnùm, & quantùm vigeant, nondùm ita conſtat, ut quid certi

certi ſtatui poſſit: quemadmodùm & de plurimis Præparationibus aliis Igne exortis idem ſit dicendum.

Præparationem hanc cæteris *Mercurialibus* utplurimùm anteferre ſoleo, tùm quia qualicunque quantitate, & quotieſcunque exhibita *Salivationem* nunquam provocat, quæ tenerrimis naturis neque convenire poteſt, neque inexpectata citrà horrorem aſtantium ſummum unquam conſpicitur; tùm quia *ſimplici* ac *naturali modo* perficitur, abſque aliquo auxilio *Artis* nimioperè Curioſæ, quæ *Medicamenta* nullo loco numerare ſolet, niſi *Ignium* luculentorum torturæ ea priùs commiſerit, quò ſcilicet *Puriora* & à ſordibus neſcio quibus ingenitis *Defæcatiora* illinc fiant, cùm tamen ex *optimo* ſtatu, & naturalibus eximiis facultatibus pollenti in *deteriorem*, minùs tutum, ac prorsùs novum eadem non raró tranſmutentur. Sic autem indomita *Mercurii Volatilitas*, cui quidem *Figendæ* tot laboribus & tantâ contentione *Chymici* diu

diu ſudârunt, minimo *Mortarii* & *Piſtilli* negotio facillimè ſubigitur.

Poterim quamplurima alia *Curationum* exempla enumerare, ſi diutiùs eâdem in re immorándo moleſtias lectori faceſſerem.

Poterim & in memoriam revocare, atque meritò comprobare, conſuetudinem illam ueterem, ſemperque optimam, morbos pleroſque tùm Infantiles tùm Pueriles facilè Præveniendi, medicamentis notis & ſalutaribus, corruptelæ humorum plurimùm reſiſtentibus, & ſingulo menſe exhiberi ſolitis. Quippè cùm indoles Puerorum tenerrima impreſſionibus omnibus externis pariter ac internis tàm obnoxia ſit, cùmque Ἀπεπσίαι & Cruditates in teneris tàm facilè prædominium obtineant, Prudentis Medici erit, diatheſes illas morboſas ita per Ἐπίκρασιν corrigere & emendare, quæ nequeunt in temperie tàm molli ac imbecillâ in totum tolli.

Poterim

Poterim & prolixiùs diſceptare, an *Tutius* ſit *Infantes* recèns natos *Nutricum Conductitiarum* cuſtodiæ, uti mos inceſſit, temerè reſignare, ut ſcilicet Parentes, poſtquam ex Nutricum errore aut incuriâ Infans animam innocentem jam efflaverit, ipſum nunc maximè periclitari tandem intelligant; an verò ab ortu primo illi potiùs ablactandi ſint; an Matres ipſæ Nutricis partes jure agere deberent; aut denique annon Nutricula, ubi talis requiritur, ſit domi maternæ alenda, & ſub Parentum Oeconomiâ ſit à mariti conſortio diligenter cohibeuda.

Verùm jam tempeſtivum eſt *Objectionem* diluere, tàm Medicorum quorundam in Praxi egregiè verſatorum,quàm eorum omnium qui *Materiæ Medicæ*, quà patet, recèns inveſtigandæ operam diligentiſſimè dederunt:Nempè culpabunt, *Methodum noſtram* ſimplicem, & minùs ornatam eſſe,tàm ex rebus vulgò notis conſtantem,

tem, quàm *Varietate* illâ *Præscriptionum* Medico Docto apprimè necessariâ, atque apud Autores sæpè luxurianti, plurimùm carentem. Imò & crimini dabunt, me *Præparationes Chymicas* apud Autores plerosque omnes in Operibus suis jamdiu celebratas aut penitùs ignorâsse, aut saltem immeritò posthabuisse.

Hi igitur meminerint, *Medicum esse Naturæ* tantummodò *Ministrum*, & Φύσεις νέσων ἰατρῆς. Querantur & iidem nos Nudos esse Natos, *Naturam paucis contentam*, atque *Artis* esse *Naturam*, quoad poterit, æmulari, vel potiùs *adumbrare.* Sciant etiam illum, *qui nimis Longas, vel qui nimis Multas remediorum Formulas præscribit, aut ex Ignorantiâ peccare, aut Dolo malo.*

Quod verò ad *Chymiam* attinet, malim ego eam probè callere, quàm Promissis Chymicis firmissimam fidem adhibere. Nihil dicam, quòd apud Clarissimum *Lemerium*, Hermeticæ

meticæ Artis, ut & hujus ſæculi (quoad rem *Chymicam*) decus & ornamentum, aliquamdiu fuerim *Pariſiis* Convivator, nec non Contubernalis. Sin Medica Ars *methodis Curativis genuinis* minùs anteà fuiſſet deſtituta, cùm *Chymica* primum in Medicinâ locum præ aliis non ita pridem ambirent, *Præparationibus Chymicis*, nî multùm fallor, ea minùs poſtmodùm exuberâſſet. Quorsùm enim ad res ignotas, incertas, imò & periculoſiſſimas, quorsùm vel ad *Aſyla Ignorantiæ* confugerent Medici, niſi rerum diu notarum, & à pluribus expertarum, ſuſpicio aliqua notabilis meritò fuiſſet oborta? Certè *Umbram*, amiſsâ *Subſtantiâ*, non ita avidè captaverant, niſi lux *Umbræ* illius tremula incantamento quodam oculos fortè perſtrinxiſſet. Nolim verò *Chymiam* intrà *Pharmacopæiæ* limites circumſcriptam temerè vilipendere, quemadmodùm & nullis limitibus Medicis concluſam nolim alios inconſultò magnifacere.

Notatu

Notatu autem digniſſimum eſt, maximos rerum Chymicarum fautores, & rationi medendi veteri præſervidos hoſtes (ut nihil dicam de Ciniflonibus iſtis, & circumforaneis operatoribus, qui omnia medicamenta adulterinis corrumpunt, & *fumos* tantummodò *vendunt*) in ſummâ rerum inopiâ, pauciſſimis exceptis, vitam plerumque agere; tametſi credulis, imperitis, & avaris *Aureos montes* (quod aiunt) *polliceri* haud vereantur. Quanquam autem verum ſit, Divitias ac facultates viris Sapientibus, Peritis, & in unâquâque Arte optimè verſatis, juxtà meritum ſuum haud ſemper concedi, tamen veriſimillimum id eſſe duco, quòd extrema eorum inopia ita paſſim obvia *Medicamentorum* aut *ARCANORUM* ſuorum Celeberrimorum *noxæ*, quinimmò ſummæ perniciei, originem ſuam debeat: quódque pars eorundem non exigua ſit ſaluti generis humani (propter *Ignis* exitialem ſive *participationem* ſive *incorporationem*) ſaltem inidonea,

nea, ſi non maximè adverſa. Etenim ſi hominibus magnâ ex parte è re forent, aut vires eorum dictis vulgò congruerent, etſi hunc vel illum *Alchymiſtam* locupletare non valerent, tamen ſedulos ejuſdem *Artis* cultores in pecuniis corradendis (quemadmodùm pleróſque omnes Artifices induſtriam adhibentes, & utilitatem aliquam publicam præ ſe ferentes, quæſtus, undè vivant, mediocris concomitari non deſinit) haud ita frequenter fruſtrarentur. Si *Filio meo chariſſimo conſilium dare* animus eſſet, quid ei facto opus ſit ad magnam vim Auri, aut ſaltem ſufficientem comparandam; me quidem autore, ſpectatâ morum probitate ſeſe ornaret, nullis fraudibus quenquam ludificaret, neque confingendis mendaciis quoquo modo operam daret, quodcunque vitæ genus, aut quamcunque negotiandi rationem, ad rem familiarem augendam, ex inſtituto ille proſequeretur. Nec minùs eidem inculcarem, eam eſſe rationem omnium promptiſſimam, quò in egeſtate miſerâ degeret (quan-

tumlibet

tumlibet veteratoribus nonnullis impoſturæ ſuæ ad tempus aliquod proſperè contingunt) alios perfidè circumvenire, falſa pro veris narrare, atque ſceleſti impoſtoris aut hominis nequam partes ullas agere.

Sed ut ad *Chymica* redeam, quantumlibet *Opera Naturæ* apud quoſdam evileſcant, & *Natura* ipſa, apud *Epicurum*, ceu iners incuſetur, nunquam ego poſſum non exiſtimare, *Naturæ Opera* iis quæ ſolertiâ *Artis* comparantur longiſſimè quidem præſtare, imò cum *Galeno* eadem omni laude eſſe majora & excelſiora. Quamobrem rectiſſimè *Divimus* noſter *Senex*. Ἡ ἰατρικὴ μαλιςὰ κατὰ φύσιν ἐςίν.

Ut autem ad umbilicum perveniam, id eos haud prætereat, qui *Artem* de quâ jam loquor in deliciis nimiis habent, quòd vix quælibet *Præparationum Chymicarum* (ut plùs ſemel apud me conqueſti ſunt ipſi *hujuſce Artis*, ſiqui ſunt, *Adepti*) hodiè venum vulgò proſtet, quæ non ſit planè

nè *ementitiâ*, atque ſordidâ lucri causâ jam tandem facta *Adulterina.*

Objicient denique nonnulli *Venæſectionem* tàm teneræ ætati nunquam rectè convenire poſſe, nedùm eam fore *quandòque neceſſariam.*

Reſpondeo, *Venæſectionem* vel minimorum omnium Infantum, ex *Summi Numinis, Summi Medicorum, præſcripto* fuiſſe olim imperatam per *Circumciſionis* illud inſtitutum; magnas ſæpè *Hæmorrhagias* illinc exorſas, & quas ſiſtere difficillimum fuit, niſi remediis exquiſitis eapropter paratis; & tamen *Scriptores Judæos*, quod maximè notandum eſt, audacter affirmare, nè unum Infantulum ex millibus, eò quòd Sanguis ita mitteretur, cognitum deſiderari, aut è vivis præmaturè exceſſiſſe.

Deus Optimus Maximus, à quo tanquam fonte æternùm inexhauſto omnia bona ac fauſta continuò deſcendunt, à cujus gratiâ *Fælix Medicæ Artis Succeſſus*, præ aliis quibuſcun-

buſcunque, jugiter pendet, his, quæ ſincero animo fideliter ſcripſi, pro ſuâ bonitate favere dignetur, quò in Publici commodum, privato ſemper anteferendum, cedant.

FINIS.

ERRATA.

PAg. 2. lin. 17. leg. idiomate. p. 32. l. 22. leg. genarum. p.64. l.13. leg. aſſurrexerit. *ib.* l.24. alvus, p.66. l.5. Rhabarbarum. p. 71. l.16. didicit. p.83. l.6. imò. p. 92. l. 16. acciderit. p. 104. l. 23. temporis. p.106. l.7. Veſicatoriis. *ib.* l.15. laudatâ. p.112. l.17. Acutâ. p. 124. l.20. cætera. 125. l.1. diu poſt exhibitionem. p. 136. l. 2. εὔχειρος. p. 140. l. 24. leg. promiſſis.

A
CATALOGUE
OF
Physick-Books lately

Printed for *S. Smith*, at the *Princes Arms* in St *Paul's* Church-Yard.

PHarmacopœia Bateana. In qua Octingenta circiter Pharmaca, pleráq; omnia è Praxi *Georgii Batei* Regi *Carolo* Secundo Proto-Medici excerpta, Ordine Alphabetico concisè exhibentur. Quorum *Nonnulla* in Laboratorio Publico Pharmacopœano *Lond.* fideliter parantur *Venalia*: Atque in uſu ſunt hodierno apud Medicos *Londinenſes*. Huic acceſſit *Orthotonia Medicorum Obſervata*: Annexa item eſt in Calce *Tabula Poſologica* Doſibus Pharmacorum quorundam Expeditiùs computandis accommodata. Curâ *Ja. Shipton* Pharmacopœi *Lond.*

Pharmacopœiæ Collegii Regalis *Londini* Remedia Omnia ſuccinctè deſcripta: atq; Serie alphabeticâ ità digeſta, ut ſingula promptiùs primo intuitu inveſtigari poſſint. Editio altera Priori Caſtigatior & Auctior. Huic annexus eſt *Catalogus Simplicium*, tùm locupletior tum Compendioſior quàm antehac Editus. Acceſſit in Calce *Manuale ad Forum*: Nec-non *Pinax Poſographicus*. Curâ *Ja. Shipton* Pharmacop. *Lond.*

Johannes

Johannes Goedartius de Inſectis, in Methodum Redactus cum Notularum additione. Operâ *M. Liſter*, è Regia Societate *Londinenſi.* Item Appendicis ad Hiſtoriam Animalium *Angliæ*, ejuſdem *M. Liſter*, Altera Editio hic quoque exhibetur. Unà cum Scarabæorum Anglicanorum quibuſdam Tabulis mutis.

Davidis Abercrombii, M. D. Opuſcula Medica. 1. De Luis Venereæ, abſq; Salivatione Mercuriali, curatione. 2. De modo curandi Bubonis Venerei & tutiore Salivationis methodo. 3. De varietate, ac variatione Pulſûs. 4. De dignoſcendis Medicis Plantarum, ac corporum quorumcumque virtutibus ex ſolo Sapore.

R. Boyle's Memoirs for the Natural Hiſtory of Humane Blood, eſpecially the Spirit of that Liquor. In *Octavo.*

—Experiments and Conſiderations about the Poroſity of Bodies. In two Eſſays. In *Octavo.*

—Short Memoirs for the Natural Experimental Hiſtory of Mineral Waters. In *Octavo.*

—Of the Reconcileableneſs of Specifick Medicines to the Corpuſcular Philoſophy. To which is annexed, A Diſcourſe about the Advantages of the Uſe of Simple Medicines. In *Octavo.*

Franc. Zypæi Fundamenta Medicinæ Reformatæ Phyſico-Anatomica. In *Oct.*

F I N I S.

n